

Canon numerarius.

- 1 Primus numerus marginalis indicat primam partem libri primi Decretalium.
 - 2 Secundus, secundam partem primi libri Decretalium.
 - 3 Tertius, secundum librum Decretalium.
 - 4 Quartus, primam partem tertii libri Decretalium.
 - 5 Quintus, secundam partem tertii libri Decretalium.
 - 6 Sextus, quartum librum, & primam partem libri quinti Decretalium.
 - 7 Septimus, secundam partem quinti libri Decretalium.
- Ita ut materia, cui primus numerus marginalis prefixus est, quaeratur in volumine, cui titulus est In primam partem primi libri Decretalium.
- Et materia, cui numerus secundus est prefixus, quaeratur in volumine, cui titulus est In secundam partem primi libri Decretalium; & sic de reliquis.

INDEX

INDEX RERUM ET VERBORUM.

A.

PREPOSITIO designat principium temporis, & terminum a quo, in cap. Ego Nat. 38. de iureiur. pag. 133
 Et ex illius natura est exclusiva, praeteritum conjuncta temporis, in c. Super inordinata, num. 29. de pben. 188
 A dictio denotat causam efficientem, in c. Cum olim, §. secundo, n. 15. de 15

- Privil.**
 1. *Abbas Inachimus* vide *Inachimus Abbas*.
 2. *Abbas Panormitanus* & *Indovicus Romanus* habita in Concilio Basiliensi tanquam duo orbis sycera, in cap. Significatio, num. 45. de elect. 15
 3. Idem habet a certum Pontificis dignitatem, ibid. n. 49. & 56. 15
 4. *Abbas Arehiepiscopus Panormitanus* in schismate Basiliensi creatus fuit Cardinalis a Felice Antipapa, ibid. n. 56. 16
 5. *Innocentius* in Concilio multitudine Presbyterorum ob defectum Episcoporum libere contraxit, ibid. n. 57. 16
 6. *Abbas Siculus* ab aliquibus incaute allegatur super capitibus huius tituli, in cap. Et transmissa, n. 6. de filis Presbyter. 120
 7. *Abbas Panormitani*, & aliorum error circa praedictam Papam in Concilio Africano, in c. Antigonus, n. 1. & 65. de Pact. 532
 8. *Abbas Panormitanus* auctoritatis Concilii contra Papam a certis propegnator, in c. Majores, n. 3. de Baptismo. 323
- Abbas communia.**
 1. *Abbatibus* ex consuetudine altitudinis dicuntur *Rectores Ecclesiarum secularium*, in c. Extransmissa, n. 3. de Renunc. 243
 2. Et alibi reperitur *Abbatibus secularibus*, ibidem num. 3. 143
 3. Et multi in locis consules, & rectores artium *Abbatibus* appellantur, ibid. n. 4. 143
 4. Sed *Abbas* proprie est caput monasterii *Monachorum*, ibid. num. 5. 143
 5. *Abbas* venit appellatione *Monachorum* in materia indifferenti, in c. Mandato, n. 1. §. n. 4. de iur. iur. 178
 6. *Abbas* in causa monasterii convenitur per scripturam, in quo nulla fit mentio de conventu, nec proprie appellari potest, nisi *Abbas*, & *Conventus* bona eorum distincta omnino, in c. Edoceri, n. 1. de rescripto. 245
- Abbas quoad curam animarum.**
 7. *Abbas* monasterii cui animarum cura personarum secularium incumbit ob non promotionem infra annum non incidit in potestatem, c. Licet Canon, de Elect. lib. 6. in cap. In Ecclesia, n. 8. de Cappell. Monach. 222
 8. *Abbas* monasterii curati an habeat saltem curam habituales, ibid. n. 12. 223
 9. *Abbas* curam habet saltem son *Poenitentialis* respectu *Monachorum* suorum, in c. Cum in cunctis, n. 148. de elect. 11
- Vide in ver. *Regulares quoad curam animarum, praelatus.*
Abbas quoad degradationem.
 5. *Abbatibus* non debent interesse examini, vel processu degradationis, sed canon actuali degradationi assistere ut *Auilliores*, in c. Aqua, n. 12. de consec. Eccl. vel Altar. 293
 Vide in ver. *Degradatio.*
- Abbas quoad dignitatem, officium, & potestatem.**
 5. *Abbatibus* *Titularibus* in Synodis, & aliis functionibus praecedant *Commendatariis*, in c. In Ecclesia, n. 2. de Capell. Monach. 224
 6. *Abbas* ante benedictionem potest exercere ea, quae sunt officii, in c. Quanto, num. 2. 4. de Consuetud. 162
 7. *Abbatibus* habent dignitatem excellentiam, & primam post *Episcopalem*, in c. Accedentibus, n. 28. de excell. Pralat. 14
 8. At si proprium territorium habeant cum iurisdictione quasi *Episcopali* exclusis *Episcopis*, veniunt appellatione *Dioecesanorum*, ibidem n. 29. 14
 9. *Abbas* an debeat prius benedici, an in Presbyterium ordinari in cau. *Abbatibus*, n. 4. de rat. & qual. 217
 10. *Abbas* de iure antiquo esse poterat etiam in minoribus Ordinibus constitutus, quummo, & laicus, ibid. n. 5. 217

11. *Abbatibus*, *Decani*, *episcopi*, *Archidiaconi*, & *Archipresbyteri* sunt *Praelati*, ibid. n. 14. 218
 12. *Abbatibus* *Titularibus*, vel habentes usum *Mitras* in Synodis provincialibus praecedunt *Commendatariis*, ibid. n. 17. 218
 13. In Concilio Tridentino debebant immediate post *Episcopos*, ibid. n. 18. 219
 14. *Abbas* *Clavallensis* sedit inter *Abbatibus* priores, ibid. 219
 15. *Abbatibus* *Vallis Umbrosae* tenentur residere in loco *Abbatibus*, vel *Prioratus*, licet ibi non possit *Collegium Monachorum* sustentari, in c. Licet, n. 66. de Prab. 168
 16. *Abbas* semel benedictus non potest iterum benedici, in cap. Presbyter, n. 3. de fact. non iterum. 305
 17. *Abbas* propter contumaciam *Episcopi* in benedicens recipi potestatem alios benedicens, perinde ac si esset benedictus, in c. Statimus, n. 1. de suppl. negl. Pralat. 169
 18. *Abbas* ante benedictionem non consequitur potestatem firmitatem, id est, facultatem benedicens *Monachos*, & *minores Ordines* conferendi, ibid. n. 2. 169
 19. *Benedictio* *Abbatibus*, & consecratio *Episcopum* quibus differant, ibid. n. 3. 169
 20. *Abbatibus*, & *alio inferioribus Praelati* in quo actu iurisdictionem accipiunt, ibid. n. 2. 171
 21. *Abbas* eligi non potest non professus, in c. Cum magistrum, n. 1. de elect. 109
 22. *Abbas* solus non potest quemquam recipere ad habitum, & professionem, sed cum maiori parte *Conventus*, in c. Ad Apostolicam, n. 16. de Regular. 72
 23. *Abbas* potest *Monacho* receptionem demandare alteri etiam laico, ibid. n. 18. 72
 24. *Abbas* dispensare non potest ut *Monachus* vivat dissolutus, in cap. Sicut nobis, num. 5. de Regular. 78
 25. *Abbas* tacite professus quumvis amoveri possit ab *Abbatibus*, tamen cogendus est expressam professionem emittere, in c. Quia ingrediens, n. 3. de Testam. 317
 26. *Abbas* an habeat iurisdictionem de iure communi, quae praerogari possit etiam per *Clericos* & *seculares*, in c. Significasti, n. 2. & seq. in fine ad n. 1. de for. compet. 94
 27. *Abbas* monasterium suum alteri subicere, vel iure non potest sine auctoritate *Dioecesis*, eam de *Metropolitani* consensu, in c. Sicut ante, n. 3. de excell. Pralat. 2
 28. *Abbas* propter senium, aut nimiam senectutem non debet ab officio removeri, sed dandus est illi *Coadiutor*, in cap. Consultationibus, num. 4. & 7. de Cler. egrot. 103
 29. *Abbatibus* sede vacante *Episcopus* de iure succedit in facultate dandi licentiam *Monacho* acceptandi, executionem testamenti, in cap. His quae, n. 4. 1. de major. & obed. 507
 30. *Abbas* aperte potest pro *Ecclesia*, seu *Capellis* suo monasterio subicere ne indebitis gravetur oneribus, in c. Conquerent, n. 4. de offic. Ordinar. 263
 31. Sed si *illorum Rectores* agere voluerint, erunt praeposendi, ibid. n. 5. 263
 32. *Abbas* est nomen potius sollicitudinis, quam honoris, in cap. Quia propter, num. 10. de elect. 92
 33. *Dicitur* tamen *Pastor*, & per eius obitum *Ecclesia* remanere vacans, ibid. n. 11. 92
 34. *Abbas*, & *Conventus* unum corpus constituunt, in cap. Cum *Ecclesia* *Vulterana*, num. 2. de elect. 84
 35. *Abbas* potest compromittere in ipsum *Capitulum*, in cap. Licet de vitanda, num. 70. de elect. 29
 36. *Abbas*, vel *Abbatibus* possunt esse in iudicio sine consensu *Monachorum*, vel *Monialium*, in c. Per laram, n. 2. de iis quae vi met. caus. 278
 37. *Abbas* potest super regula dispensare quantum ad eum, carnum, & in aliis casibus hic expressis, in c. Cum ad monasterium, n. 18. de stat. Monachor. 191
 38. Sed contra, ibid. n. 19. 191
 39. *Abbas* potest abolere *Novitium* ab excommunicatione *Canonis*, si quis suadente, nisi *Clementem* percussisset ante ingressum *Religionis*, in c. Cum inter, n. 18. de sent. & re iudicat. 218
 40. *Abbas* potest abolere *Monachos* suos ab excommunicatione, si voluerit in manuum iurisdictionem, dummodo excellent

INDEX RERUM

non sit enormis, in cap. Cum illorum, num. 11. de sent. ex-
172
7 Sicut excommunicationem incidit post ingressum Reli-
192
7 Sed ab aliis excommunicationibus eos tantum, qui mende-
172
Abbas exemptus, vel nullius diocesis.
2 Abbates qui in Parochias, & Parochianos, quali Episcopalem
habent jurisdictionem privative ad Episcopos, an possint
sua subditi secularibus litteras dimissorias ad Ordines
concedere, in c. Significasti, num. 2. & sequitur in fin. de Offic.
Archid.
380
2 Abbates, & Monachi an, & quando sint contemendi coram
Episcopo ex Concilio provinciali Gnesinensi a Sede Apo-
stolica confirmato, in c. Quod super his, num. 16. de major. &
obed.
496
2 Abbas Presbyter, & benedictus de jure communi potest mi-
nores Ordines conferre, & dimissorias concedere tam suis
subditis Regularibus, quam secularibus, in quos habet
ordinariam jurisdictionem, in c. Significasti, n. 23. de Offic.
Archid.
380
2 Abbates etiam nullius, & utramque jurisdictionem ha-
bentibus, five intra, five extra fines diocesis, non habet suis
subditis Regularibus, Tonfarum, & minores Ordines conse-
dere, nec dimissorias dare, sed commendatias tantum, ibidem,
num. 24. & 34.
382
2 Abbas Cassinensis a Sixto V. & Cavensis a Paulo V. jus habent
dimissorias concedendi, ibid. num. 25.
382
2 Abbates, & commendatarii Faustini, S. Laurentii in Campo,
& Castri Durantis non possunt suis subditis secularibus mi-
nores Ordines conferre, nec litteras dimissorias concedere,
ibid. n. 27. & 32.
382
2 Abbates habentes usum Mitrae, & Baculi prohibentur a Con-
cilio Tridentino concedere dimissorias suis subditis seculari-
bus, ibid. num. 28.
283
7 Abbates, & alii inferiores Praetati Indulgentias concedere
non possunt, in cap. Accedentibus, num. 7. & sequitur ad n.
20. de excess. Praetati.
13
7 Abbates nullius diocesis habentes Ordinarium jurisdic-
tionem quali Episcopalem in clerum, & populum exclusis Episcopus, an possint causas criminales, & criminales cogno-
scere, ibid. n. 20. & sequitur infra.
14
7 Abbates ex Concilio Tridentino prohibentur causas matri-
moniales, & criminales cognoscere, ibid. n. 27.
14
7 Declaratur, ibid. n. 48. & 50.
14
Abbas Episcopum tertio non habeat, cum jurisdic-
tione quali Episcopali exclusis Episcopis, veniunt appellatione
diocesis, ibid. num. 29.
14
7 Abbates, & alii Inferiores sunt committenda dispensa-
tiones matrimoniales, utrum in forma significavit, & ha-
bent modum quoad eorum subditos, si modo ipsi jurisdic-
tione quali Episcopalem, & proprium territorium habeant, ju-
risdictionem plene jure Episcopalem, & temporalem, ibid.
n. 37.
15
7 Abbates in locis sibi plene jure subiectos quoad jurisdic-
tionem sunt similes Episcopis, ibid. num. 44.
16
7 Et valde arguuntur de Abbatis habentibus Episcopalem
jurisdictionem ad Episcopos, ibid. n. 45.
16
7 Abbates multa referuntur habentes territorium, & jurisdic-
tionem ordinariam exclusis Episcopis, in cap. Cum contingat,
num. 27. de for. compet.
88
7 Abbas Castri Durantis an sit committenda executio litterarum
Apostolicarum, ibid. n. 30. & seq.
89
7 Abbas si incipit a praescribere jura Episcopalia contra Episco-
pum sit interruptio si Episcopos saltem una vice iisdem juribus
utatur antequam praescripserit, in c. Auditis, n. 4. de
praescrip.
222
7 Declaratur, ibid. n. 6. & seq.
222
7 Abbas in Capellis praescribere potest jura Episcopalia, sed ob-
tinet in his locis, quae praescripserit, in c. Cum olim, num. 1. &
30. de praescrip.
225
7 Abbates illegales utramque jurisdictionem onerantur du-
ro potestate, quam allegant statum nullius diocesis,
ibid. n. 53.
230
7 Abbates, Abbatissa, & Praepositi monasterii in titulum obti-
nent, vel habentes administrationem Ecclesiarum non tenentur reddere rationem Episcopo, in c. Ad haec, n. 38. de re-
ligio. domus.
109
7 Abbas benedictus an possint Tonfarum, & minores Ordines
conferre secularibus, in quos habent ordinariam jurisdic-
tionem, non obstante cap. 10. sess. 5. Concilii Tridentini, in
cap. Nonnulli, num. 20. utque in fin. de re. script.
125
7 Abbas non privilegium ordinum, & facultates, in quos habent
ordinariam jurisdictionem an sit inferum in corpore juris,
ibid. n. 25.
224
7 Abbatis S. Jacobi supradicti pro facultate conferendi Sa-
cramentum Confirmationis suis subditis, in c. Cum venisset,

5 Per nomis, num. 1. de sacra. trinitate.
302
2 Abbati perenti confirmationem facultatis, conferendi Christi-
ana obiter Concilium Tridentinum, ane expediat de iura
confirmationem concedere, ibid. n. 9.
383
2 Abbas Cassinensis, qui ex privilegio potest omnia, quae ad Episcopus
spectant, praeterquam Christum confirmare, & sacros
Ordines conferre, non potest administrare sacramentum
Confirmationis, ibid. n. 10.
304
2 Conceditur tamen etiam Sanctissimo hac facultas de licentia
Ordinarii, ibid. n. 12.
304
7 Abbates exempti, & jurisdictionem ordinariam quali Episco-
palem habentes non possunt unice beneficia simplicia Prae-
bendis Canonialibus, in c. 1. sess. 14. Concilii Tridentini,
in c. Sicut unice, num. 28. de excess. Praetati.
4
1 Abbatis, & alii inferiores etiam exempti, & jurisdic-
tionem quali Episcopalem habentibus non licet prebendas sup-
primere, ex c. 13. sess. 24. in c. Ex parte, n. 18. de Consi. 170
1 Nec Capitulo Sede vacante, ibid. n. 19.
179
Vide in ver. Exemptus, Praetati.
3 Abbates Priores, Praepositi, & Archipresbyteri nullius diocesis,
quibus licet ex Apostolica auctoritate, & Cancellaria dis-
tinguuntur, quae sint, in cap. Cum contingat, num. 43. de foro
compet.
93
2 Abbates nullius diocesis, de quibus in cap. 10. sess. 2. pro-
prie dicuntur qui habent jurisdictionem ordinariam in Cle-
ricum, & populum privative ad Episcopos, in c. Significasti, n. 17.
de Offic. Archid.
381
2 Nullius diocesis existeret, & habere propriam territorium, se-
paratam a diocesi Episcopi, quae importat, ibid. n. 19.
381
Abbas quoad Ordines.
2 Abbas si sit Presbyter, & benedictus, potest ordinem Clericali-
tem conferre, in c. Cum contingat, n. 2. de rat. & qual. 255
2 Potest conferre Leitorum, ibid. n. 4.
2 Et quod de aliis minoribus Ordinibus, ibid. n. 2. & seq. 255
2 Ut possit Tonfarum, & minores Ordines conferre quae requi-
rantur, ibid. n. 4.
256
2 Conferunt Tonfarum, vel minores Ordines Monacho alterius
Monasterii, imprimi characterem si sit Presbyter, & benedictus,
ibid. num. 5.
256
7 Abbates Presbyteri, & benedicti de Episcopi consensu, vel
cum specialibus ejus dimissorias possunt Tonfarum, & mi-
nores Ordines conferre secularibus eisdem Episcopi subiectis,
in c. Aqua, n. 8. & sequitur ad n. 20. de cons. Eccl. vel Alt. 89
7 Abbas Presbyter, & benedictus quoad non subditos cujus potest-
tate jurisdictionis, sed non potestate ordinis, & ideo ordi-
nando illos, imprimi characterem, ibid. n. 11. & seq. 290
7 Abbas invitatus potest Tonfarum, & minores Ordines con-
ferre etiam subditis alterius monasterii, ibid. n. 15.
291
7 Abbas qui sine Episcopi consensu consulto Tonfarum, & mi-
nores Ordines Regularibus alterius Religiosis dimissis a
sua superioribus incedit an penam suspensionis ab exercitio
Pontificalium, & sic ordinati sint suspensi ab executione ordi-
num, ibid. n. 18.
291
7 Abbas non potest primam Tonfarum, & minores Ordines conferre
nisi sit Presb. & benedictus, in c. Quirto, n. 21. de consuet. 262
1 Abbas non benedictus non potest minores Ordines conferre, nisi Episcopus tertio requisitus eum benedicere recu-
saverit, ibid. n. 22.
262
1 Abbas benedictus conferens minores Ordines seculari im-
primat characterem, sed si non sit benedictus, ibid. n. 25. 262
1 Abbas non benedictus quamvis ex privilegio habeat usum Pon-
tificium, non tamen potest Ordines conferre, ibid. n. 29. 265
2 Abbas Presbyter, & benedictus de jure communi potest mi-
nores Ordines conferre, & dimissorias concedere tuis sub-
ditis Regularibus, quam secularibus, in quos habet ordina-
riam jurisdictionem, in c. Significasti, n. 23. de Offic. Archid.
180
2 Abbas benedictus ordinando post Ecclesiae prohibitionem, seu
mandati revocationem, non imprimi characterem, in c.
Requisivit, n. 36. de ordin. ab Episcopo.
306
1 Abbas si sit Presbyter, & benedictus potest Novitio suum non-
natum primam clericalem conferre Tonfarum, licet consilius
sit ut obineat, in c. Nonnulli, n. 6. de re. script.
224
1 Abbates non consequuntur potestatem conferendi minores
Ordines ex vi solemnis benedictionis, sed ex concessionem
Ecclesiae, & dimissio habuit sacramentum, in c. Statutus, n. 6.
de 29. de supplic. negl. Prae.
179
2 Abbas etiam benedictus ordinando contra prohibitionem
Ecclesiae, nihil consistit, ibid. n. 9.
179
Declaratur, ibid. deo. n. 31. & seq.
2 Abbatis potestas conferendi minores Ordines potest ab
Ecclesia extorri auctori, sed non parte, sicut nec potest
pro parte concedi, ibid. n. 10. 321. 268. & 70.
179
2 Abbas benedictus conferens Tonfarum, & minores Ordines
Regularibus, etiam sibi non subditis imprimi characterem,
ibid. n. 13.
179
2 Tonfarum ab Abbate non benedicto, vel non habente licen-

ET VERBORUM

facultate ex privilegio debet iterum tonfarum, ibid. n. 13. 179
2 Abbas non benedictus habens privilegium ante Concilium
conferendi primam Tonfarum, & minores Ordines, et demum
ordinando characterem imprimi, si habeat subditos Regulares,
alios fecit, ibid. n. 14. & 31.
179
2 Abbates, & alii inferiores Praetati in quo actu accipiant pote-
statem Ordines conferendi, ibid. n. 20.
171
2 Abbates, & alii inferiores Praetati in quo actu jurisdictionem
accipiant, ibid. num. 21.
171
2 Abbates benedicti potestatem habent conferendi primam ton-
farum, & minores Ordines ex consuetudine, ibid. n. 29. 172
2 Abbatum jurisdictionem quoad Ordinum collationem ad quos
personas restringunt, ibid. num. 30.
172
2 Abbas non benedictus potest Leitorum conferre, postquam
Episcopus ter requisitus eum benedicere recu-averit, ibid. num.
31.
172
2 Abbas facultatem habens ex privilegio conferendi primam ton-
farum, & minores Ordines, & faceret ea, quae potest Ab-
bas benedictus, ordinando non subditos characterem im-
primi, ibid. num. 32.
173
2 Abbas Presbyter, & benedictus an possit minores Ordines
conferre in Dominicis, & Festis diebus, in c. De eo, num. 2. de
tempor. ordinat.
176
Vide in ver. Tonfarum, in ver. Ordinum minister.
1 Privilegium conferendi minores Ordines concellum Abbatibus
in Suprema Synodo expenditur, in c. Nonnulli, n. 24. de
re. script.
224
2 Abbas in Ecclesia sibi plene jure subiectis potest primam
Tonfarum conferre suis subditis, etiam secularibus, in c. Cum
inter eos, num. 3. & 5. de sent. & re. judic.
236
2 Secus post Concilium Tridentinum, ibid. num. 6.
236
2 Abbas an possit Novitio sui monasterii primam tonfarum con-
ferre, ibid. num. 7. & sequitur infra.
237
Abbas quoad renunciationem.
2 Abbas exemptus sine licentia Papae renunciare non potest, in
c. Dilecti, n. 1. de renunc.
164
2 Quamvis sit insufficientem agnoscat, ibid. num. 2.
164
2 Et ad arctorem Religionem transire velit, ibid. num. 3.
164
2 Et quod si non sit exemptus, ibid. num. 4.
164
Abbas quoad Synodum.
1 Abbates in diocesi Episcopi existentes tenentur accedere ad
illius Synodum diocesanae si habeant populum, licet sint
exempti, in c. Quod super his, n. 1. de major. & obed.
495
2 Abbates habentes usum Mitrae, & Baculi, quorum auctoritate
nec usum habent, non tenentur accedere ad Synodum Episcopi, si populum non habeant, & etiam si
exempti non sint, ibid. num. 6.
495
2 Declaratur ibidem.
495
2 Abbas potest per Vicarium Synodum interesse, si per eum curam
animarum exercat, ibid. n. 7.
495
2 Abbates, & Monachi Provincialium Rectores, quorum exem-
ptio confirmata fuit post Concilium Triad. ad diocesanae
Synodum accedere non tenentur, ibid. n. 12.
496
2 Item nec Sacerdotes, qui in aliena diocesi dumtaxat obtinent
beneficium, & ibi morantur, ibid. num. 13.
496
Vide in ver. Synodus Diocesis.
7 Abbatis commendatarius nullus diocesis non potest visitari a
proximo Episcopo, in c. In Ecclesia, n. 18. de Capell. Mo-
nach.
224
2 Abbatia, Decanatus, Praeposita, & Archipresbyteratus de
jure requirunt ordinem Sacerdotalium, in c. Cum in cunctis,
num. 4. de elect.
39
2 Abbatia in Ecclesia Collegiata cui nulla imminet cura, nec
penitentialis, nec juri diocesis obtinetur potest in vigesimo
secundo anno absolute, ibid. num. 49.
40
2 Abbatia Calvi Durantis an sit nullius diocesis, in c. Cum
contingat, num. 29. utque in fin. de for. compet.
89
2 Abbatia Calvi Durantis hodie Urbana est Episcopalis, ibid.
num. 41.
91
2 Dum Regularis erat, non poterat visitari ab Archiepiscopo
Urbano, in c. Nullus, num. 39. de Paroch.
381
2 Abbatia an, & qualis sit dignitas in c. Ur Abbates, num. 15. de
rat. & qual.
218
2 Et an coephe aduratur in c. Licet, de praescrip. 1. 6. ibid. n. 16. 218
4 Abbatia S. Joannis in Venere cetera infra fines. Theauri diocesis
an c. Cum olim, n. 37. de praescrip. & in c. Nullus, n. 2. de
Paroch.
379
7 Abbatia de Balneo an sit nullius diocesis, vel exempta: & an
Episc. Burgi S. Paulini possit jure ordinum illam visitare in
c. Cum Directus, n. 10. utque in fin. de relig. domus.
217
7 Status diocesis Abbatiae consideratur jura tria temp. ab n. 20. 217
2 Abbatia in cunctis requiritur Episcopatus in c. Quia pro-
prie, num. 1. de elect.
93
Vide supra in ver. Abbas quoad dignitatem.
2 Abbatissa, & Priorissa in qua etate eligi possit, in c. Cum in
cunctis, n. 13. utque ad n. 124. de elect.
42
Repertum in 5. libri Decret.

5 Et in cap. Cum sit, num. 30. & 74. de convers. conjug.
142
2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 114.
48
2 Abbatissa eligi non potest ab alio monasterio si in proprio sit
Monialis annorum quadraginta aetatis, & octo professionis,
ibid. num. 115.
48
2 Sin minus liberum est Monialibus aliam eligere in proprio
monasterio, quae sit annorum triginta aetatis, & quaque pro-
fessionis, nec tenentur quadraginta annorum eligere in alio mona-
sterio, ibid. num. 117.
48
2 Et quid si talis in proprio monasterio non reperitur, nec qua-
dragesima in alio ejusdem ordinis, ibid. n. 117.
48
2 Abbatissa nullo casu eligi potest, quae trigessimam aetatem non
expleverit, sed postulantia est a Sede Apostolica, ibid. n. 118.
48
2 Abbatissa eligi debet, quae sit interitus magis idonea, si nulla sit
in monasterio cum qualitate a Concilio requisitis, & in
provincia non sit aliud monasterium ejusdem ordinis, ibid. num.
119.
48
7 Abbatissa electioni an Episcopus interesse possit, in c. Cum
Capella, n. 70. de privi.
61
7 Abbatissa an possit novitias recipere sine suorum Superiorum
licentia, in c. Porrexit, n. 3. 1. de regular.
62
4 Abbatissa restari non potest, etiam si nunquam induisset ha-
bitum monachalem, in c. Quia ingredientes, n. 1. de rell. 314
4 Abbatissa vel actus, qui non convenit nisi profectis, ibidem
num. 30.
137
4 Abbatissa negans se profectam, reddit se indignam Abbatissa-
tu, & iuste privari potest, ibid. num. 31.
337
2 Dissipatum in Abbatissa non habet locum in Abbate, in cap.
Cum in cunctis, num. 12. de elect.
48
4 Abbatissa an habeat dignitatem, in cap. Ad haec, num. 38. de
praescrip.
86
2 Abbatissa dignitate habet, in c. Quia propter, n. 72. de elect. 90
2 Et eligi debet iuxta hoc capitulum, ibid. num. 131.
92
2 Si habet monasterium in titulum, alius fecit, ibid. n. 16. & seq. 92
1 Abbatissa, vel Priorissa exire debet clausura ad hominum,
& juramentum fidelitatis praestandum pro fundo, quod mona-
sterium habet a domino temporalis, in c. Que in ecclesia-
rum, num. 72. de Consi.
128
1 Secus post Bullam Pii V. ibid. num. 73.
138
2 Monialis illegitima an possit eligi in Abbatissa, vel Priorissa
absque dispensatione Apostolica, in c. Ur filii, num. 5. de
filiis Praesbyter.
314
2 Et quid in Italia ubi Abbatissa sunt triennes, ib. n. 6. 314
2 Moniales illegitimas non comprehenduntur in Constitutione
Sixti V. contra illegitimos, ibid. num. 37. & 14.
315
2 Abbatissa in Italia ex Constitutione Sixti V. eligi non possunt
nisi ad triennium, ibid. num. 36.
315
2 Abbatissa quae non est perpetua, nec habet monasterium in ti-
tulum, non dicitur habere dignitatem, ibid. num. 37.
315
2 Declaratur, ibid. num. 56. & 57.
315
2 Abbatissa habet dignitatem, ibid. num. 38.
315
2 Abbatissa non habet jus a defuncta, sed a Canonica electione,
& ideo in dignitate non habet successorem haereditarium,
sed successorem simpliciter, ibid. num. 49.
316
2 Penitentaria dispensat cum monialibus in atrociori foro, ut
non obstante defectu natalium possint esse Abbatissae, ibid.
num. 51.
316
2 Etiam triennes, ibid. num. 60.
316
2 Monialis illegitima in Abbatissa non eligitur, sed postula-
tur, ibid. num. 52.
316
2 Dispensare tamen possunt Superiores Ordinum iuxta eorum
privilegia, ut illegitima possint esse Abbatissae, ibid. n. 53.
316
2 Abbatissa in Italia durante triennio renovari non possunt, nisi
ex justa causa, & jure ordine servato, ibid. n. 58.
317
2 Curia Romana dispensat cum Monialibus, ut defectu nati-
vum non obstante possint esse Abbatissae etiam temporales,
ibid. num. 60.
317
7 Abbatissa Babylonio, & ejus libro quae fides sit adhibenda, in c.
Cum ad monasterium, n. 77. de Huius Monach.
196
1 Abbatissa non dicitur qui prius non refecti, in c. Eam te, n. 37.
de Recept.
286
4 Abbatissa dicitur Ecclesiam deserere, in c. Ex parte, n. 31. de
Clericorum rellid.
50
4 Absentes pro servitio domini sui pro praesentibus sunt habendi,
in c. De cetero, n. 4. de Cler. non rellid.
42
4 Absentes pro servitio Episcopi quatenus Episcopus est, con-
sentur abesse pro servitio Ecclesiae, ibid. n. 12.
43
1 Absentes vocati, aut non vocati in casibus, in quibus non sunt
vocandi, tenentur stare deliberationi factae a majori parte
praesentium, in c. Cum omnes, n. 41. de Consi.
130
4 Absentes per decem annos praesentium habuisse animam non re-
vertendi, in c. Significasti, num. 51. de Paroch.
387
4 Absentes in studio Theologiae percipiunt fructus praebendarum, non
autem distributiones quotidianas, in c. Licet, num. 1. de prebend.
163
4 Studiorum causa absentes locum fructus praebendarum amittit
dilig.

INDEX RERVM

distributionibus quotidianis, ibidem num. 96.
4 Et quid si reditus omnes in distributionibus consistant, ibidem num. 97.
Abfentium vocatio non pertinet ad substantiam electionis, sed ad iustitiam, in c. Quis propter, n. 3. de elect.
Declaratur, ibidem num. 105.
Abfentia causa quaedam probabilis est, quaedam necessaria, in c. De cetero, n. 16. de Cler. non refid.
Abfentia pro feruato Epifcopo, & ftudiorum causa acquiritur, ibidem num. 21.
Abfentia illicita beneficatio non permittitur etiam cum licentia in c. Relatum, n. 3. de Cler. non refid.
Abfentia quae certum tenore a bitarum est, ibidem num. 37.
Causa ftima abfentiae iniqui quem habent pro refidente, non autem pro quouis incedentis, in c. Lacer, n. 11. de Prob. 164.
Abfentia a loco cum obligatione alibi manendi, non acquiritur, in c. Praefentatus, n. 1. de testib.
Abfentia, Abfentia, Abfentia.
Abfolvere potest inferior ab excommunicatione lata tam a Canone Papa, quam Epifcopi, si illius conditor abfolutionem sibi non refervavit, in c. Canonum ftatuta, n. 32. de Conftitut.
Abfolvere potest Epifcopus ab excommunicatione lata ab Ordinario fibi fubjecto in iustitia, aliis fecus, in c. Cum ab Ecclefia, n. 11. de offic. Ordin.
Abfolutio in censuris in litteris Apoftolicis provisionum quod operetur, in c. Quod ad praedictiore, n. 7. de Schifmat. 256.
Abfolutio non est deneganda non valenti fatifacere sine periculo, licet delictum videatur habere effectum contaminationis, in c. Offici, n. 1. de penit. & remiff.
Abfolvere potest Epifcopus quos de iure communi, vel ex Concilio Tridentino potest excommunicare, in cap. Ad haec num. 32. de reb. domb.
Abfolutio Sacramentalis est actus iudicialis, qui in non fubditum exerceri non potest, in c. Quod ad praedictiore, n. 9. de Schifmat.
Abfolutio ab excommunicatione est favorabilis, difpenfatio autem odiofa, in c. Dilictus, n. 1. de tempo. ordinar.
Abfolvi potest forensis in Sacramento Penitentiae ab Epifcopo, in cuius diacefi commoratur, sed non difpenfari, ibidem num. 35.
Etiam materia fit confectio ex qua peccatum, & irregularitas incurritur, ibidem num. 36.
Abfolutus, & difpenfatus ab Epifcopo in materia delicti peccati coram duobus, vel tribus testibus, non est tutus in conscientia, ibidem num. 37.
Abfolvere potest inferior ab omni excommunicatione lata a Canone quos conditor Canonis fibi non refervavit abfolutionem, in c. Nuper, n. 16. & 29. de sent. excomm.
Quod habet locum ne dicitur in Canone Papa, sed etiam in ftatuto Epifcopi, vel Praefati, ibidem num. 16.
Abfolutio ab excommunicatione in quam incidunt ingredienti septuaginta Montium abfque licentia Ordinarum, vel alterius fuperioris an fit Papa refervata, ex Bulla Gregorii XIII, ibidem num. 17. & n. feqq. usque ad n. 37.
Et quid fit Epifcopi, vel Praefati Regularis, qui ingreditur in auctoritate officii, non fervata forma ibi praefcripta, ibidem num. 37. & feqq.
Abfolutio ab excommunicatione, quam incurrit laici collectantes ecclefias hoste est Papa refervata, in c. Non minus, n. 37. de Imm. Ecclef.
Abfolutio non fit ab excommunicatione iniufta, sed relaxatio, in cap. Odoardus, n. 5. de Solut.
Contra, ibidem num. 6.
Declaratur fit iniufta fit notoria, ibidem n. 9. 10. & 11.
Abfolutio ab excommunicatione iniufta datur sine iuramento, & cautione de parendo mandatis Ecclefiae, & folutionis expenforum, ibidem num. 8.
Abfolutio competit in dubio, relaxatio quando de iniufta evidenter conftat, ibidem n. 9. & 11.
Abfolutio penitentium non est deneganda, in cap. Ad abolendam, num. 48. de Heter.
Impenitentium praefertim relaxatio non est concedenda, ibidem num. 49.
Abfolutio impenitentium non est concedenda cuiusvis periculi vitandi causa, ibidem num. 62.
Abfolutio ab excommunicatione ob levem Clerici perditionem regulariter fpectat ad folum Epifcopum, in cap. Pervenit, num. 11. de sent. excomm.
Declaratur ibidem num. 12.
Abfolutio in foro penitentiali in vim Bullae Cruciatuae, aut fubalibus non cenfetur abfolutio in foro exteriori, in c. Pofthilatus, num. 1. & 32. de Cler. excomm.
338

Abfolutio ab excommunicatione in foro anima non tollit penas firi exteri, ibidem num. 21.
Vide in verbo Excommunicationis quoad abfolutionem, & in ver. Excommunicationis effectus.
Abfolvendi facultas in urroque foro fausta parte aliquando confertur concedi in Bulla Cruciatuae, vel Jubili, ibidem num. 26. & 29.
Abfolutio in foro penitentiali probatur dicto Presbyteri attestanti fe abfolvere, ibidem num. 28.
Abfolutio in foro exteri ad effectum validitatis graza probatur dicto folutionis Penitentiam, ibidem num. 30.
Abfolutio in Concilio Simonia occulta, ac difpenfatus ab Epifcopo in vim Concilii Tridentini, cap. 6. feff. 24. non cenfetur abfolutus, ac difpenfatus ad beneficia obtinenda, ibidem num. 31.
Abfolutio sacramentalis est actus iudicialis, qui in non fubditum exerceri non potest, in cap. Cum & plantare, num. 12. de Privileg.
Acceptio personarum non debet esse apud Papam, in cap. Ex parte, n. 63. de Cler. non refid.
Acceptio personarum gravis est peccatum in difpenfatione rerum fpiritualium, quam temporalium, in c. Ne imitari, num. 302. de Conftitut.
Acceptio non potest fieri nisi rei quae praefixit, in c. Cum contingat, n. 59. de arat. & qual.
Acceptio ante Concilium Tridentinum Clerico illegitimo relicta, per decemum ultimi poffefforis ad beneficium, quod ante eum Pater obtinuerat, ac potest fieri poffeffum defuncto ultimo poffeffore post Concilium, late difcutitur, in c. Dilectus ille, n. 6. & num. feqq. usque infinem de Probend.
Accessio non tribuit jus in re, sed fper quamdam beneficium obtinendi, ibidem num. 12.
Accusatio sola non constituit aliquem reum vel criminofum, in c. Omnipotens, n. 23. de Accusat.
Accusationis pendencia praedicit in querendis, sed non in quaeritis, ibidem num. 10.
Accusatio fuperveniens non impedit iam promotum admitti, nisi fit fufceptus de dilapidatione, ibidem num. 11.
Accusatio de crimine etiam famofa fit abfolute, non iniufta, ibidem num. 15.
Accusatio, denunciatio, & exceptio electionem impediunt fit infamia praefertit, ibidem num. 29. & feq.
Vide in verbo Infamia.
Accusatio sola, vel inquisitio faicitur delictum non fit occultum quoad hoc ut Epifcopus non poffit difpenfare, in c. Verstra, num. 12. de Cohabit. Cler. & Mulier.
Accusatio, vel inquisitio, denunciatio, & exceptio an impediunt promotionem, in c. Accusatum, n. 1. de Simon.
Accusatio civilis infamiam non irrogat, nec repellit a promotione, in c. Non debet, num. 6. de testib.
Accusationis pendencia praedicit in querendis, sed non in quaeritis, ibidem num. 8.
Accusationem legitimam praecedere debet infcriptio, in c. Quiliter, & quando ille, n. 5. de Accusat.
Fallit in quinque cafibus, remiffis, ibidem num. 26.
Accusatio, & denunciatio fit etiam de occultis criminibus, dummodo probari poffint, inquisitio fecus, ibidem n. 27.
Accusationem legitimam praecedere debet infcriptio, denunciationem charitativa correctio, inquisitionem clamofa infcriptio, ibidem num. 82.
Accusatio non probante reus abfolvitur, in cap. Ne imitari, num. 25. de Conftit.
Etiam reus nihil probaverit, ibidem n. 36.
Accusator in criminalibus forum rei fequi debet, in c. Si Clericus, num. 23. de foro compet.
Accusator fit probatione deficiat, tenetur perna rationis, in c. Falidicus, num. 131. de crim. fell.
Item efficitur infamia, & communione privatur, ibidem n. 32. & 36.
Accusatio de Simonia, de qua prius erat infamatus, est ipfo iure fufpenfus tam quoad fe, quam quoad alios, in c. Accusatum, num. 1. de Simon.
Et quid post Conftitutionem Martini V. Ad evitanda, ibidem num. 9.
Accusatus de Simonia non praecedente infamia est fufpenfus quoad fe, sed non quoad alios, ibidem num. 3.
Simonia pendente accusatione ab administratione Divinarum profubetur, ibidem num. 4.
Prohibito Divinarum est fufpenfus, ibidem n. 5.
Accusatus, & infamatus de Simonia hodie non est fufpenfus quoad alios, nisi fit publicus denunciatus per fententiam, ibidem num. 9.
Accusatus criminaliter pendente accusatione non potest in teftem produci nisi in criminibus, in c. Non debet, num. 1. de testib.
Et quae

ET VERBORVM

Et quae fit huiusmodi crimina, ibidem num. 2.
Item non potest alium accusare, nec Ordines fufcipere, nec effe alterius procurator, ibidem num. 9.
Secus fit fuerit accusatus civiler, ibidem num. 3.
Quod verum est fit emendatus de crimine, nec eum comittitur infamia, ibidem num. 4.
Cum accusatur quis de crimine, ftatim gravatur ejus opinio, ibidem num. 5.
Accusatus vel denunciatus de aliquo crimine, interim ad dignitates, officia, vel beneficia promovetur non potest, in c. Omnipotens, num. 1. & 2. de Accusat.
Sive fit dignitates Ecclefiafticae, five faeculares, ibidem num. 5.
Et licet infamia non praefertit, ibidem num. 12. 32. & 33.
Fallit primo fit ex accusatione, vel denunciatione orta fit infamia apud personas viles dicitur, ibidem num. 13.
Fallit fecundo fit accusatio non tenet, ibidem n. 14.
Fallit quarto, fit accusatio fita civiler non ad penam, sed ad interesse, ibidem num. 15.
Fallit quinto, fit accusatur Collegium, ibidem num. 16.
Fallit quinto, fit crimen fit leve, ibidem num. 17.
Accusatio oppam gravatur ex fola pendencia accusationis, ibidem num. 2.
Accusatus etiam ante fententiam honores petere prohibetur, fecus post annum, nisi per ipsum fteret, quod minus causa expeditur, ibidem num. 6.
Accusatus pendente accusatione a quibus actibus prohibetur, ibidem num. 7. & feqq.
Et a quibus non, ibidem num. 8. & feqq.
Accusatione pendente Notarius potest conficere instrumenta, de quibus interrogatus, sed novum officium affumere non potest, ibidem num. 9.
Accusatio Collegio illius personae promovetur poffunt, nisi in accusatione fit fpecialiter nominati, ibidem num. 16.
Accusatus fit pendente iudicio fuerit promotus, & postea repletus innocens, an talis proficium tenet, aecne, ibidem n. 19. & num. feqq. usque ad num. 25.
Accusatus an poffit eligi accusationis pendente, ibidem n. 25.
Accusatus, vel denunciatus, aut contra quem excipitur eligi potest fit infamia non praefertit, ibidem num. 32.
Vide in verbo Infamia.
Accusatus fuper occultis refpondere compellitur, quia jurat de calumnia, in c. Qualiter, ille fecundo, num. 73. de Accusat.
Actio, vel inquisitio etiam post accusationem, vel inquisitionem non praefertit culpabilis, nisi delictum probetur, in c. Ne imitari, num. 162. de Conftitut.
Accusatus non debet ingredi domum iudicis, in c. Tua nos, num. 28. de Simonia.
Accusatus de criminibus capitali non potest iudici fecundum Iuris formam interrogari veritatem celare sine mortali peccato, in c. Falidicus, n. 126. & 155. de crim. fall.
Accusatus non ftatim reus est, sed qui convincitur criminofus, in c. Verstra, num. 125. de Cohabit. Cler. & Mulier.
Declaratur, ibidem num. 126.
Actuarii quae potest eod. Libello de duobus criminibus capitalibus, in c. Pervenit, ille primo, num. 7. de testib. cogen.
Actuario an invenitur character in acceptione Candelabri, an vero Trecolli, in c. Cum venisset, num. 15. & 63. de Sacr.
Actuario tradendum est tam Candelabrum, quam Trecolli, sed fit unum sine alio tradatur character in traditione Trecolli, ibidem num. 63.
Actuario fuffragio pro Euchariftia, & Calice Diaconis praeparat in c. Baln, n. 64. Ne Cler. vel Monach.
Actus quid fit, in c. Ad audientiam, ille primo, num. 37. de Ecclef. adfinit.
Actus five Instrumenta communita debent edi poffulanti ad fundandam intentionem, etiam in causa reconventionis, in c. Perpetuus, num. 8. de fid. Inftrum.
Appellans fit culpa iudicis, vel partis acta prima infamiae ad iudicium appellantis transferre nequit, quo remedio fit ei fuccurrendum, ibidem num. 19. & 20. & num. feqq. usque ad num. 31.
Acta omnia prima infamiae tenent appellans expenfas producere coram iudice appellantis, tam de iure conatum, quam ex Concilio Tridentino, ibidem num. 10.
Sive proceditur ex officio, sive ad querelam partis, ibidem num. 11.
Et tenentur transferre etiam acta, quo occasione ejusdem caufe coram alio iudice gesta fuerint, ibidem num. 12.
Etiam acta ad iustitiam etiam non ficiant, ibidem num. 13.
Actus ex Concilio locum habet etiam in prophanis fpecialibus ad forum Ecclefiafticum, ibidem num. 14.
Reperitur in c. 3. libri Decret.

Non autem in prophanis per appellationem ad iudicem Ecclefiafticum devolutus, ibidem n. 17.
Item locum habet etiam in actis factis coram Delegato Apoftolico, ibidem num. 15.
Et Iudex, & Notarius cogi poffunt exhibere acta originalia, de fide accepit fit dubium, ibidem num. 16.
Item habet locum etiam causa tenet evocata ad Curiam, ibidem num. 18.
Sententia non vifis actis etiam probatoris est nulla, ibidem num. 19.
Acta tradenda funt appellanti per iudicem a quo intra 30. dies, alioqui sine illis causa prout Iustitia fuissent, terminanda est, ibidem num. 21.
Et Iudex, vel Notarius in hoc culpabilis puniuntur, ut hic, ibidem num. 22.
Acta fit Iudex a quo, vel appellatus negaverit fe habere, vel noluerit exhibere, Iudex ad quem abfolvit appellante, & promittit acta fit nunquam reperitur fore caffa, & vane, ibidem num. 23. & 29.
Acta prima infamiae Iudex a quo quantum in fe est, tenetur appellanti gratis exhibere, Notarius vero congrua mercede accepta, ibidem num. 31.
Nisi fit Cancellarius Epifcopi, & non Notarius, ibidem n. 32. pag.
Appellans tenetur ad expenfas actuum fit ipse, non autem appellati profequi causam voluerit, ibidem num. 33.
Actio ex locato quavis non fit in rem fcripta, tamen propter confenfum realis talatur ad ejus naturam, in cap. Si Clericus, num. 29. de foro compet.
Actio quid fit, in cap. Olim, num. 25. de lit. contentat.
Actiois verbum quandoque refertur ad simplicem petitionem in iudicio factam, in c. Sequitur, num. 3. de foro compet. pag.
Actio oritur quotiescumque lex mandat aliquid fieri, in c. Quomam, num. 28. de decim.
Actio simultanea Epifcopi, & Parochi fuper decimis admittitur, ibidem num. 31.
Actiois verbum hic pofitum quo fenfu accipitur, in cap. Canonum Statuta, num. 7. & 8. de Conft.
Actioes a iure civilis funt prodece, in c. Que in Ecclefiaftico, num. 13. de Conftitut.
Actio est manas, quam inopia debitoris excludit, in cap. Odoardus, num. 6. de folutionibus.
Vide in ver. Papparius.
Actio loquitur forum rei, in cap. Si Clericus, num. 20. de foro compet.
Actio admitti non debet ad litigandum, nisi libello in fcriptis portore, in c. Olim, num. 16. & feq. De litis contet.
Actio ficut per repetitionem rei, ita & tempus pofitionem Actiois relevatur ab onere probandi, ibidem num. 58.
Agens poffefforio recuperanda repellitur exceptione annotationis a beneficio, & excommunicationis, in cap. Dilictus ille primo, num. 7. de fcriptis.
Actio originalis fit fiat reus in iudicio reconventionis, aut appellantis, vel alius citari potest etiam ultra duas dietas a fuis fuis diebus, in cap. Nonnulli, num. 10. de fcriptis. pag.
Actio in iudicio reconventionis dicitur potius citare, quam citari, ibidem num. 11.
Actio habet electionem conventiois reum plures iudices habentem sub quo mluent iudices, in c. Lacer, num. 4. de foro compet.
Actio an, & quando cogi poffit fua petitionem fpecificare, in c. Conquerente, num. 6. & 40. de offic. Ordin.
Actus ejus est, cuius est potentia, in c. Cum contingat, n. 12. de arat. & qual.
Actus qui retem potest ad bonum, & malum, in dubio referri debet ad bonum, in cap. In Ecclefia, de Capelli & Monach. pag.
Actus ubi per Praefatum ut Praefatum & Capitulum explicandus est, an non fufficit negligentiam alterius, in c. Poffulatus, num. 6. de Conftit. praeben.
Secus fit unus fit electus in habitus, ibidem num. 7.
Actus argumentandi est apud iustitiam, conclusio refpondendi, & medicina fanandi apud paucos, in c. Ne imitari, n. 302. de Conftitut.
Actus contra prohibitionem legis est ipfo iure nullus, quantum lex non procedat ulterius irritando actum, in c. Cum accessiffent, num. 1. de Conftit.
Nisi eadem, vel alia lex declarat actum valere, ibidem num. 15. & 38.
Actus contra legis praefcriptum factus ab eo, qui prius iustitiam non habebat, est nullus, & fecus fit habebat, ibidem n. 37.
Actus

INDEX RERVM,

1 Actus contra legem non habentem perpetuam causam prohibitionis non est irritus, ibidem num. 39. 149
2 Actus contra statuti prohibitionem si fiat ab ipsismet statutentibus valet, ibidem num. 40. 149
3 Actus ipso jure nullus, & cuius resistit nec naturalem parit obligationem, in c. Ecclesia S. Mariae, num. 22. de Constitut. pag. 163
4 Actus contra legem celebratus est nullus quando lex admittit potentiam actum celebrandi, in c. Causam, num. 20. de elect. pag. 58
5 Actus suspicientis curam pastoralem necessario requiritur, ubi in corpis mysticum accipitur potestas, in c. Cum in cunctis, num. 30. de elect. 38
6 Actus gestus Superioribus non legitime professi sustineri possunt ex communi reputatione, in c. Perlatum, num. 54. de in, que vi met. caus. 386
7 Actus qui sonat in vitium, & non in vitium in dubio interpretari debet in non vitium, in cap. Præterea, num. 54. Ne Prælat. vicarius. 192
8 Actus gestus contra prohibitionem non habentem causam perpetuam valet, in c. Litteræ quas, num. 15. Ne Prælat. vic. 82
9 Actus tributur primæ causæ, in c. Antigonius, num. 46. de Patris. 537
10 Actus volun ariæ jurisdictionis possunt etiam in alieno territorio exerceri, in c. Ne pro dilacione, num. 38. de pœnit. & remil. 142
11 Actus censuræ factus in executione obligationis præcedentis, in c. Significatum, num. 6. de Regular. 42
12 Actus continuatus censuræ unus per relationem ad principium sui temporis, ibidem num. 11. 43
13 Actus habito actus invalidi an requirit scientiam nullitatis cum quali casibus, & voluntatem eam sanandi, ibidem num. 12. & 41. pag. 43
14 Actus factus ex causa erronea, & quando sit nullus, ibidem num. 29. & 38. 45
15 Actus activorum sunt in patiente bene disposito, in cap. Responso, num. 66. de sent. excomm. 192
16 Actus & passiones pro constituto in factis sunt singulorum, non universitatis, ibidem num. 69. & 81. 192
17 Actus qui non potest applicari Universitati, applicatur singulis personis, ibidem num. 108. 192
18 Actus contra legis prohibitionem factus an, & quando sit nullus, in cap. Statutum, num. 37. & 44. de M. pl. negl. Prælat. pag. 173
19 Actus pascendi est principalis actus Episcopi, in cap. Nisi cum pridem, num. 7. de reuocant. 159
20 Actus legitimi non recipiunt conditionem neque diem, in c. Cum in cognatione, num. 19. de elect. 111
21 Actus quilibet consentia regulis exigit libertatem agentis in iudice, & libertatem in vim non patitur ab extrinsecis, in c. Nulli, num. 2. de Regul. 2
22 Actus qui tenent spontaneum consensum non valet si mecum intercesserit, ibidem num. 2. 5
23 Actus ex se periculis, & confirmatus per contrarium eventum non resolvitur, in c. Publicato, num. 57. de elect. 124
24 Etiam si postea eveniat casus a quo non potuit inchoari, ibidem num. 58. 124
25 Actus imperfectus remittit nullus five casus, five culpa accidat ut inchoat perici, ibidem num. 62. 125
26 Actum nihil dicitur cum quod superest agendum, ibidem num. 64. pag. 125
27 Actus spiritalis est penetrabilior, quam actus humanus, in c. Super eo, il secondo, num. 22. de appellat. 346
28 Actus in non valet in agitur an valet ut valet potest, in cap. Navigante, num. 64. & num. 66. & seq. de iust. 301
29 Actus in dubio censetur factus omni meliori modo, ibidem num. 66. 302
30 Actus confirmari non potest si adit inhabilitas persone a principio, in c. Acceptus, num. 10. de Pactis, 562
31 Actus innotuitate interpositionis non excludunt continuationem, in cap. De multa, num. 47. de Præbend. 148
32 Actus licet imperfecit unitate orationis videatur unitus, tamen propter diversitatem effectuum censentur duo, & in illis ab inveni non inficitur, in cap. Cum M. num. 69. de Constitut. pag. 178
33 Actus & passiones, quæ in factis consistunt sunt singulorum, non autem Collegii, vel Universitatis, in cap. In presentia, num. 104. de probat. 178
34 Actus contra leges, vel statuti prohibitionem est nullus, licet non adit decretum irritans, in c. Qui Presbyterum, num. 31. de pœnit. & remil. 107
35 Præsertim in his, quæ habent perpetuam causam prohibitionis, ibidem num. 32. 107
36 Limitatur quatuor modis, ibidem num. 74. usque ad num. 93. pag. 107

1 Actus omnis requirit voluntatem spontaneam, seu liberam, si fiat per voluntatem coactam non valet, in c. Majores, num. 10. de Baptismo. 323
2 Actus illicitus quando dicitur, in c. Quidam, num. 2. de Honoribus. 373
3 Actus per se gestus de Novitio non resolvitur per egressum a Religione, in c. Cum inter vos, num. 2. de sent. & re iudic. 38
4 Actus jurisdictionis contentiose comprehenduntur sub generali commissione, in c. Quoniam, num. 42. de deleg. 463
5 Actus habitus tempore, aut loco inhabili, valet si illius effectus constat in tempus, aut locum habilem, in c. Consequitur, num. 41. de Ferni. 119
6 Declaratio, ibidem num. 47. 119
7 Actus humanorum sunt recti, & habeant bonitatem moralem, præcedere debent verbum verax, & consilium stabile, in cap. Ne imitatoris, num. 60. & 87. de Constit. 45
8 Actus activorum non cadunt in subiecto inhabili, in c. Massana, num. 4. de elect. 113
9 Actus collegialiter gestus ab habitibus, & inhabilibus ignominanter admissi sustineri propter habiles, feces si scientes, & in 3. ab idem num. 31. 115
10 Et quod unus tantum sit habitus, reliqui vero inhabiles, ibidem num. 32. 115
11 Actus principalis habens in sua essentia delictam formam, non vitatur ex supervacua adiectione, ibidem num. 34. 115
12 Actus contra juris prohibitionem valet, si idem vel alia iura dicant factum valere, in c. Præterea, num. 16. de conversat. iung. 134
13 Actus spiritalis est penetrabilior, quam actus humanus, in c. Super eo, il secondo, de Appellat. 346
14 Actus ad iudicium importat, in c. Per tuar. num. 17. de Simonia. 169
15 Actus in hodie viveret, non possit cum aliqua matrimonium contrahere, in c. Vir qui, num. 5. de Constat. & offit. 79
16 Actibus idem importat quod rogatus, in c. Cum esset, num. 1. de Iustitia. 332
17 Actus non repugnat contractui, vel actui qui geritur, non vitatur, nec vitatur, in c. Cum in Ecclesia, num. 6. de Major. & obed. 301
18 Administracula sola non sufficient ad obtinendam maintenancem, cum non sint probationes, sed auxilia probationum, in cap. In nomine Domini, num. 35. & 37. de testib. 186
19 Administracula plura pro quasi possessione qualificata legitimitatis recententur, in cap. Lator, num. 2. Qui filii sunt legit. 93
20 Administratum se intrudere ante obtentam confirmationem callatam parat vitæ, in c. Cum jam dudum, num. 4. de Præbend. 117
21 Administrationis appellatio continentur omnia Ecclesiastica officia, in c. Ad hæc, num. 2. de Præbend. 105
22 Administratores hospitalium, & pium locorum cogi possunt quotannis ab Episcopo ad reddendam rationem administrationis, in c. Ad hæc, num. 3. de relig. domib. 208
23 Non obstante contraria consuetudine etiam imperabilibus, num. 32. & seq. 208
24 Administratores fabricæ majoris Ecclesiæ Cremonensium, qualiter rationes administrationis Episcopo reddere teneantur, ibidem num. 33. 208
25 Administratores hospitalis Cordubensium tenentur reddere rationem administrationis Episcopo, non obstante privilegio immemorabili, & sententia super his lata, ibidem num. 35. 208
26 Administratores tenentur liberam rationem deferre ad Episcopum, & in domo eius rationem reddere, ibidem num. 36. 209
27 Ordinarius debet rationibus interesse illis diebus, quibus ex privilegio, consuetudine, vel statuto reddenda est ratio, ibidem num. 38. 209
28 Non tamen dum Hora Canonica recitatur, ibidem num. 39. 209
29 Item adhiberi debet etiam aliis ad id deputatis ratio reddenda, ibidem num. 41. 209
30 Et si vobis communitari debet cum vobis ceterorum in absolvendo, vel condemnando, num. 22. 209
31 Episcopus cogere potest Administratores ad voluntatem iudicis exequendam non obstante contraria lege fundationis, ibidem num. 46. & 50. 209
32 Administratores pium locorum etiam privatorum mali ad ministrantes cogi possunt ab Episcopo rationes reddere, & exequi voluntatem fundatoris, non obstante ipsius prohibitione, ibidem num. 50. 210
33 Administratores qui pium locum ad reditus in suis vobis converterunt, incedunt in executionem rationum Papæ reservatam, num. 60. 211
34 Episcopus potest exigere rationes ab administratoribus pium locorum, etiam mere laicorum, & in casibus ibi iure non concessis, ibidem num. 7. 211
35 Nisi casus in fundatione expresse curatus fuerit, num. 58. 211

5 Adm.

ET VERBORVM.

1 Administrator cum libera facultate disponendi de fructibus dicitur habere usufructum, in c. Monachi, num. 4. verli. Ratio diversificis, de statu Monach. 169
2 Administratores honorum alterius an, & quibus casibus prohibeantur ordinari ante dimissum officium, & reddituratio, in c. Magis, num. 22. & seq. de oblig. ad ratio. 343
3 Adversarij I. Carolo Magno, & Leo VIII. Othoni dederunt potestatem eligendi, seu confirmandi Romanum Pontificem, in c. Acceptus, num. 2. de Pactis. 563
4 Contrarium, ibidem num. 64. 563
5 Declaratur, num. 65. 563
6 Adversarij amittit ius revocandi conjugem a monasterio in c. Ex litteris, in 17. de Divortijs. 108
7 Vide in verbo *Coniug.*
8 Adversarij nomen est mixti fori, in c. Peruciosam, num. 15. de officio, in 4. 427
9 Adversarij poena depositio, & perpetua detusio in monasterium, in c. Pervertit, in primo, num. 2. de testicogen. 203
10 Adversarij poena secundum leges in laico est mors naturalis, secundum Canones in Clerico est depositio, & detusio in monasterium, in c. Cum non ab homine, num. 63. de iudic. 13
11 Adversarij superveniens rei iudicatæ præiudicat conjugi, pro qua lata est sententia, in c. Ex litteris, num. 9. de Divortijs. 107
12 Adversarij cum baptizatur, nisi ipsemet respondeat, præsumitur sicile ad baptismum accedere, in c. Tuæ fraternitati, num. 33. de Spont. & matrim. 11
13 Adversarij qui docuit chentulum falsum respondere tenetur parti damna restitui, in c. Olim, num. 96. de hinc. 111
14 Advocatorum prava suggestio in positionibus negandis, ibidem num. 97. 111
15 Advocatus licet vendat patrocinium suum, in cap. Quoniam, num. 10. Ne Prælat. vices suas. 200
16 Advocatus sumitur pro patrone, & ius advocatois nisi Juratorem, in c. Cum autem, in 1. de Juratorem. 248
17 Advocatus Clericus an possit salarium exigere, in cap. Clerici, num. 8. de postulat. 574
18 Advocatus in causa propria potest esse quilibet Clericus, nec cogitur Procuratorem constituere, ibidem num. 14. 574
19 Advocatus pro Ecclesia sua quilibet Clericus esse potest, ibidem num. 16. 574
20 Item pro miserabilibus personis, ibidem num. 17. 574
21 Et quid sitales sint divites, nec lit timor oppressionis, ibidem num. 18. 574
22 Item pro personis conjunctis, ibidem num. 19. 574
23 Advocatores, & procuratores numerati Clerici in Romana Curia execcent ex tolerantia Pontificis, ibidem num. 22. 575
24 Advocatus in causa languinis Clericus esse non debet, ut supra, ibidem num. 23. 575
25 Advocatus confessionem eadem die revocatum si Juxer velit habere pro lite contestata, vel procellum subdilecti gaturat ab eo licet appellatur, in c. Cum causam, num. 1. de Appellat. 254
26 Advocatus non licet pro utraque parte sentiat patrocinari, in c. Ne imitatoris, num. 13. & num. 15. de Constit. 91
27 Advocatus an, & quando liceat patrocinari secundum opinionem problematis, ibidem num. 38. 1. & numeri seq. usque ad num. 39. 110
28 Advocatus in causa, in qua utrinque sunt opinionem acque probabiles si proponat chentulo rem tamquam certam, mentitur, & teneat etiam ad damna, & interita, ibidem num. 38. 110
29 Sed non prohibetur in causa dubia patrocinari si aperiat chentulo rem dubiam esse, ibidem num. 38. 110
30 Advocatus recti meliorem vitam tacuit, quam Fratres Prædicatores, vel alij Religiosi, ibidem num. 38. 111
31 Advocatus non licet patrocinari pro parte minus probabili contra probabilem, ibidem num. 38. 111
32 Etiam si pandat chentulo rationes adversarij esse probabiles, ibidem num. 38. 111
33 Et etiam si non sit causa languinis, vel majores partis bonorum, ibidem num. 39. 111
34 Advocatus qui in principio litis credidit rationes sui clientuli esse probabiles, si procella appareat contrarium, tenetur causam desistere, aut illum ad concordiam inducere, ibidem num. 38. 111
35 Advocatus officium Sacerdotis exercere non licet, in cap. Curiam Sacerdotis, num. 1. de postulat. 576
36 Etiam in foro Ecclesiastico, ibidem num. 2. 576
37 Nisi in quatuor casibus hæc expressis, num. 5. & seq. 576
38 Advocatores & Clerici eorum Judice Ecclesiastico Clerici etiam in laicis, & Beneficiarij exercere possunt etiam pro laico, Sacerdotes secus, ibidem num. 5. 576
39 Advocatus potest esse Sacerdos pro se, & Ecclesia sua, ibidem num. 5. 576
40 Adversarij bona fide in solo alieno repetit sumptus rei valore inspecto, in c. Veniens, num. 25. de in integr. restit. 595

1 Idem in eo qui restitit domum quam ex causa fideicommissi tenetur restituere, ibidem num. 24. 595
2 Idem si in re communi redificaverit communi nomine socio facente, & patiente, ibidem num. 25. 596
3 Adversarij fructus in solo alieno sumptus non repetit, & adificavit in re communi solo, ibidem num. 35. 596
4 Adversarij in re communi nomine proprio non repetit melioramentum, ibidem num. 41. 566
5 *Agrotum* melius est in manu Creatoris relinquere, quam periculo exponere dubitabilis medicinae, in cap. Ne imitatoris, num. 74. de Constitut. 109
6 *Agrotum* ab officio removere ex sola causa agriudinis peccatum est, in c. Consultationibus, num. 45. & seq. de Cler. agrotan. 206
7 *Agroti* si ab officio removeantur, Clerici hoc exemplo deterreri a Clericatu, & status Ecclesiæ turbatur, ibidem num. 49. 206
8 *Agrotus* est servanda in actibus ultro citroque obligatorij, in c. Admonet, num. 9. de renunciationis. 148
9 *Agrotus* intemperans an Parochum a residentia excuset, in cap. Clericos, num. 35. & 48. de Cler. non resid. 79
10 Et an excuset Canonicos, in c. Licet, num. 46. & 57. de Præbend. 166
11 *Agrotus* intemperans an, & quando sit justa causa petendi cessationem, in cap. Ad supplicationem, num. 1. & num. seq. usque in fine de Renunciat. 150
12 Vide in verbo *Episcopus* quoad renunciationem.
13 Translati ad secundum beneficium ignorant malignitatem acris habet regressum ad primum, ibidem num. 16. 150
14 *Agrotus* intemperans an a residentia excuset, ibidem num. 18. & num. 22. 150
15 *Agrotus* licet non fuerit parva in libello, tamen quando aliquod dari, vel tradi est in obligatione, Juxer potest condemnare ad rem, vel ad illius adnotationem, in cap. Olim, in 5. de Constitut. 272
16 In estimatione valoris inspicitur tempus solutionis, ibidem num. 23. 274
17 Estimatio facit venditionem, ibidem num. 25. 274
18 Estimatio rei pretium est, & fieri debet secundum presentem valore, in c. In civitate, num. 23. de Usuris. 292
19 Estimatio patris suffragatur filio statuto, ne quis administratur ad officium nisi habeat consensum in bonis, in cap. Quod num. num. 9. de Magistris. 102
20 Estimatio patris filii reputatur, in cap. Episcopus, num. 22. de Præbend. 86

Etia, Communia.

1 *Etia* discretio quædamque dicitur post septennium, sed regulariter post annum decimum quartum in masculo, & duodecimum in femina, in cap. Tuæ litteris, num. 14. de Cler. per saltu. promot. 343
2 *Etia*ates hominum quot sint, & qualiter distinguantur, in cap. Cuius filii, num. 14. de Convent. Coniugati. 139
3 *Etia*as vinctus, & senectus non determinatur a jure generaliter quoad omnes; aras augmenti fecus, & cur, ibidem num. 15. 140
4 *Etia*ates hominum secundum subiectam materiam diversimodè limitantur, & terminantur, ibidem num. 26. 141
5 *Etia*as matura quæ dicitur, in cap. Cum in cunctis, num. 40. de elect. 36
6 *Etia*as an sit computanda a tempore conceptus, an natiuitatis, vel baptismi, ibidem num. 23. 38
7 *Etia*as quid sit, ibidem num. 134. 50
8 *Etia*as discretio quæ dicitur in c. Super inordinata, num. 42. de Præbend. 190
9 *Etia*as pubertatis quæ sit, in c. Nullus, num. 5. de Regular. 13
10 *Etia*as legitima, seu perfectæ dicitur 25. annorum, nisi subiecta materia aliud liceat, ibidem num. 13. 4
11 *Etia*as qualiter probetur ex matrimonio, in cap. Lator, num. 15. Qui filii sunt legitimi. 89

Etia in beneficiis.

1 *Etia*as legitima quæ dicitur ad Canonicatus, Præbendas, & Portiones in Ecclesiis Cathedralibus, in c. Cum in cunctis, num. 5. usque ad num. 7. de elect. 41
2 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45
3 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45
4 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45
5 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45
6 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45
7 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45
8 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45
9 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45
10 *Etia*as quæ requiritur ad Canonicatus, & Præbendas in Collegiata Ecclesia, ibidem num. 7. usque ad num. 87. 45

INDEX RERUM

2 Aetas que requiratur ad obtinendas capellas, & beneficia simplicia de jure canonico, ibidem num. 87. & num. seq. 46
2 Et quid ex Concilio Tridentino, ibidem num. 88. 46
2 Aetas quatuordecim annorum a Concilio Tridentino praefixa ad obtinendum beneficium simplex non requiritur in pensione, ibidem num. 102. 47
Vide in verbo Aetas in pensionibus.
4 Aetas que requiratur de jure communi ad obtinenda beneficia simplicia, & Canonica in Cathedrali Ecclesia, in c. Super inordinata, n. 10. & seq. de preben. 186
4 Aetas quatuordecim annorum hodie requiritur ad beneficium obtinendum, ibidem num. 13. 186
4 Et collatio antea facta ab Episcopo est ipso jure nulla, & proventus non facit fructus suos, ibidem num. 14. 186
4 Sufficit tamen annum 14. esse inchoatum, ibidem num. 15. 187
4 Aetas que requiratur ad singula beneficia tam secularia, quam Regularia obtinenda, ibidem num. 18. remissive. 187
4 Aetas 25. annorum an requiratur ad obtinendam prebendam, cui annexa est parochialis, in c. Expoluiti, num. 37. & 39. de preben. 183
Aetas in Parochialibus.
Vide in ver. Parochialis quoad aetatem.
2 Jus conferendi beneficia potest competere majori annis quatuordecim tam ex privilegio, quam ratione Ecclesiae qua collatio dependit, in c. Indecorum, num. 13. de aetate, & qual. 233
Aetas in dignitatibus.
2 Aetas qua requiratur in promovendis ad Dignitates, Officia, & Ordines Ecclesiasticos, latissime discutitur per duodecim questiones, in c. Cum in cunctis, n. 6. de elec. 370
2 Aetas que requiratur ad Obtinendum Episcopatum, & superiores Dignitates, ibidem num. 16. & seq. quae ad num. 25. pag. 37
2 Aetas triginta annorum perfecta, ibidem num. 23. 38
2 Aetas triginta annorum an requiratur in S.R.E. Cardinalibus de jure communi, ibidem num. 24. 38
2 Et quid post Concilium Tridentinum, ibid. num. 26. 38
2 Aetas qua requiratur ad dignitates seculares, quibus cura animarum incumbit, & Parochiales Ecclesias, ibid. num. 31. & seq. quae ad num. 34. 38
2 Et quid si extra sit, ibid. num. 32. 39
2 Et quid si dignitas sit principalis Collegiata Ecclesiae, ibidem num. 34. 39
2 Et quid in dignitatibus secularibus, vel personatibus, quibus cura animarum nulla subest, ibid. num. 34. & seq. usque ad num. 39. 39
2 Aetas qua requiratur ad dignitates, & personatus, quibus cura animarum non incumbit ex Concilio Tridentino, ibidem num. 37. & seq. 39
2 Et quid si dignitas annexa sit beneficium Curatum perpetuo, & accessorie, ibidem num. 38. 39
2 Aetas qua requiratur ad obtinendas dignitates non Curatas, quibus annexus est Ordo Presbyteratus, ibidem num. 39. & seq. 39
2 Aetatem viginti duorum annorum Concilium Tridentinum praefixit ad obtinendas dignitates non curatas in Ecclesiis tam Cathedralibus, quam Collegiatis, ibid. num. 49. & seq. pag. 40
2 Et refertur contraria declaratio tanquam apocrypha, ibid. num. 50. 40
2 Aetas legitima que sit ad obtinendas dignitates seculares, ibidem num. 107. 47
2 Quid in Abbata, & Prioratu Conventuali, cui cura animarum incumbit, ibid. num. 108. 47
2 Et quid in dignitatibus non conventualibus curam animarum habeantibus, ibid. num. 109. 48
2 Et quid si dignitatibus cura animarum non imminet, ibid. num. 110. 48
2 Aetas viginti duorum annorum praefixa ad obtinendas dignitates, quibus animarum cura subest, an habeat locum in dignitatibus Regularibus, ibid. num. 111. 48
2 Et quid in commendis monasteriorum, remissive, ibid. n. 112. pag. 48
2 Aetas propterea requiritur in Abbatis, quam in Abbate propter sextis imbecillitatem, ibid. num. 120. 48
2 Aetas major cur requiritur in Inquisitores, quam in Episcopo, qui tamen Inquisitor est, ibid. num. 215. 49
Aetas in laicis.
Vide in verbo Professio quoad aetatem.
2 Aetas que in viris est legitima incongrue dicitur quinquagenaria in mulieribus quoad effectum jejuniis, in cap. Cum sis, num. 95. de Convent. Conjugat. 147

INDEX RERUM
Vide in verbo Injunium.
Aetas in matrimonio, & sponsalibus.
5 Aetas congrua nubendi que sit ex sententia Aristoteli, in c. Cum sis, num. 71. de Convent. Conjug. 144
6 Aetas pubertati proxima, & potentia coeundi an copulata requiratur ad validitatem matrimonii ante aetatem legitimam, in cap. De illis, l. secundo, n. 7. de desponsat. impub. pag. 22
6 Aetas legitima relevat ab onere probandi pubertatem, que ante eam non praesumitur, nisi probetur, ibidem num. 21. 23
6 Aetatem praevientem succurrendum nuptiarum remedio propter periculum fornicationis, ibidem num. 40. 25
6 Aetatis impedimentum non est simplex, & absolutum; sed conditionale, nisi malitia aetatem praevenerit, ibidem num. 38. pag. 25
6 Aetas septenni sufficit ad sponsalia contrahenda, in c. Super inordinata, num. 43. de preben. 190
6 Aetas qualiter probetur ex matrimonio, in c. Lator, n. 51. Qui filii sunt legitimi. 89
Aetas in Ordinibus.
2 In promovendis ad sacros Ordines, dignitates, & officia Ecclesiastica requiritur aetas maturitas, morum gravitas, & literarum scientia, in c. Cum in cunctis, n. 6. de elec. 370
2 Aetas que requiratur ad Ordines suscipiendos, ibid. num. 10. & num. seq. quae ad num. 13. de elec. 49
2 Quid in ordine Episcopali, ibidem. 49
2 Et quid in ordine Presbyteratus, Diaconatus, & Subdiaconatus, ibid. num. 13. 49
2 Et quid in minoribus Ordinibus, & prima tonsura, ibidem num. 132. 50
2 Aetatem nullam praescribit Concilium Trident. ad primam tonsuram, in c. Super inordinata, num. 21. & 41. de Preben. pag. 187
4 Aetas decem, & octo annorum Lectioibus praefixa, in cap. Nemo, 7. & dist. nulla est habenda ratio, & cur, ibid. num. 22. pag. 187
4 Aetas minorum Ordinum ex decreto Zozymi Papae, ibidem num. 24. 187
4 Item ex decreto Siricii, ibidem num. 25. 188
4 Item ex Concilio Tolentino, ibid. num. 26. 188
4 Item ex opinionibus glossarum, & Doctorum, ibidem num. 27. pag. 188
4 Item ex consuetudine generali, ibid. num. 32. 188
4 Item ex Pontificis Romano, ibidem num. 33. 188
Aetas in pensionibus.
2 Aetas que requiratur ad pensiones obtinendas, in c. Cum in cunctis, num. 89. usque ad num. 107. de elec. 46
2 Quid si pensio assignetur pro vita sustentatione, ibid. n. 90. pag. 46
2 Quid si pro officio requirente maturitatem consilii, ibidem num. 92. 46
2 Et quid si pro servitio Ecclesiae impendendo, ibid. n. 92. 46
2 Et quid si ex causa remuneracionis, ibidem num. 93. 46
2 Aetas quatuordecim annorum a Concilio Tridentino praefixa ad obtinendum beneficium simplex non requiritur in pensione, ibidem num. 102. 47
Vide in ver. Pensio quoad aetatem.
Aetas in professionibus.
2 Aetas legitima ad Monachatum que sit, in c. Cum in cunctis, num. 126. de elec. 49
5 Aetas legitima que dicitur ad professionem expressam tam de jure communi, quam ex Concilio Tridentino in cap. Nullus, num. 4. & seq. de Regular. 2
5 Et quid in professione tacita, qua inducitur ex gestatione animae habitus monastici, vel indistinctissimi, ibid. num. 7. 2
5 Et quid in professione tacita, qua inducitur ex susceptione habitus professionis, vel alius modis, ibid. num. 10. 3
5 Sacra Ordinum que requirunt aetatem majorem sexdecim annorum ad profectendum Concilio Tridentino non advertantur, ibid. num. 25. 4
Aetatem professus majorem, vel minorem is probare debet, quae fundat in ea, ibidem num. 17. 4
5 Urnaeque tamen probationes recipi possunt, ibidem num. 19. pag. 4
Vide in verbo Professio quoad aetatem.
6 Affinitas contrahitur inter consanguineos vini, & uxorem ipsius non sinit ad consanguineos uxoris, nec 2 converso, in cap. Quod super, n. 7. de consang. & affinit. 72
6 Affin-

ET VERBORUM

6 Affinitas non causet affinitatem, ibid. n. 4. 71
6 Affinitas quid, num. 5. 71
6 Affines non sunt viri, & uxor, sed causa affinitatis, ibidem n. 6. pag. 72
6 Affinitatis impedimentum in secundo & tertio genere subalternum est, in c. Non debet, num. 1. & 14. de consanguinitate, & affinit. 74
6 Idem de impedimento, quo soboles susceptae ex secundis nuptiis conjungi non poterat ad consanguineos priores viri, ibidem num. 2. & 3. 74
6 Affinitatis genera quae sint, & in quo differant a gradibus, ibid. num. 14. 75
6 Affinitatis impedimentum quod oritur ex fornicatione post Concilium Tridentinum ultra secundum gradum non extenditur, ibidem num. 16. 75
6 Etiam si superveniat post matrimonium contractum, ibidem num. 17. 75
6 Et ultra secundum gradum nec dirimat matrimonium, nec sponsalia de futuro, ibid. num. 18. 75
6 Nec impedit contrahendum, ibidem num. 19. 75
6 Affinitas ex fornicatione an hodie dirimat matrimonium in secundo & tertio gradu, in c. Vir qui, num. 1. c. & seq. usque ad num. 17. de consang. & affinit. 77
6 Affinitatis impedimentum ex fornicatione restrictum est a Concilio Tridentino ad primam & secundum gradum, ibid. num. 11. 77
6 Affinitas quae ex fornicatione post contractum matrimonium supervenit dirimit exactionem impedit, an censetur ad primam & secundum gradum restricta a Concilio Tridentino, num. 17. & seq. 78
6 Affinitas ex fornicatione ultra secundum gradum nec causet impedimentum dirimens, nec impediens, ibid. n. 18. 78
6 Affinitas est quod naturale, & oritur etiam ex copula illicita, & inter infideles, in cap. Per tuas, num. 12. de probat. 183
6 Affinitas non est addenda affinitati, in c. Licet, num. 3. & 12. de consil. 277
6 Affinitas non est addenda affinitati, sed potius illius miseria est miserendum, in cap. Ex parte, num. 5. & seq. de Cler. agrot. pag. 199
6 Affinitas in uno in alio est relevanda, ibid. n. 6. 199
6 Affinitas afflictionem addere peccatum est, in cap. Caterum, n. 5. de Recept. 193
6 Agenti possessore recuperanda in prophanis obijci non potest vitium proprietatis etiam notorium, in c. Constitutus, n. 7. de fil. Presbyter. 339
6 In beneficialibus secus five sit notorium de jure, five per Confessionem spoliatum, five per evidentiam facti, vel probationum judicialium, ibid. n. 8. 339
6 Agere per seipsum facilius est, quam alium conducere, in cap. Clerici, num. 15. de postulat. 574
6 Agere incertum, & dimittere certum in materia morali est peccatum mortale, in c. Non imitatus, num. 34. 1. de Consi. 105
6 Agri sui fructibus alieni non sunt fructandi, in c. Ex parte, num. 45. de Cler. non resid. 51
6 Agrivertura autem in agro Romano Clerici ex Bulla Clementis VIII. tam per se, quam per alios exercere possunt in casibus propriis, & non conductis, in c. Multa, num. 45. Ne Clerici vel Monachi. 397
6 Agriculture operam dare Presbytero non est prohibitum, in c. Presbyter, num. 9. de celebrat. Missarum. 394
6 Alienare prohibitus an possit compromittere, in c. Cum tempore, n. 19. usque in fine arbor. 603
6 Alienare prohibitus cogi potest ad compromittendum iuxta forum Statum, ibidem num. 39. 607
6 Alienare personarum minorum, & gravior censetur, quam rerum, in c. Licet, n. 6. & 39. de Regular. 85
6 Alienatio emphiteutis.
Vide in verbo Emphyteusis.
6 Pacto nuptiarum conveniri potest res in Ecclesia alienentur, in c. Postquam, num. 29. de Locat. & conduct. 281
6 Idem caveat potest in ultima voluntate, ibidem num. 30. c. 281
6 Alienatio omnia bona sua vel majorem partem etiam interpellatis vicibus praesentium hoc fecisse in fraudem creditorum in c. Obardus, n. 37. de solut. 297
6 Alienatio bona sua in fraudem Creditorum, non gaudet beneficio c. Othardus, ibidem num. 46. 298
6 Alienationis verbum comprehendit etiam haereditis institutio, in c. Proderunt, num. 19. de Donat. 302
6 Alienatio in ultima voluntate dicitur favorabilior, quam inter vivos, ibid. num. 4. 303
6 Alienationis verbum que continentur, in c. Nulli, num. 34. de Recl. Eccles. non alien. 278
6 Alienationis verbum large sumitur, quando Testator, vel pactio prohibet alienari, ibidem num. 31. 278
6 Alienatio fructe acceptor pro eo contractu, quo transferuntur dominium, ibid. num. 36. 278

Alienatio rerum Ecclesiae.

4 Alienari non debent res Ecclesiarum immobiles, & pretiosae mobiles, in cap. Nulli, num. 1. & 2. de Recl. Eccles. non alien. pag. 275
4 Alienatio bonorum Ecclesiae per Canones prohibetur quibuscumque Clericis, & Sacerdotibus laicis, ibidem num. 3. & 5. 275
4 Alienatio bonorum Ecclesiae requirit causam, & solemnitatem, ibidem num. 7. & 13. 275
4 Et causet alienationis quae sint, ibid. num. 8. 275
4 Alienatio bonorum Ecclesiae quam solemnitatem requirit, & an sufficiat solemnitas introducta de consuetudine, ibid. num. 9. & 11. 275
4 Consecratio aliquid addens solemnitati a jure requiritur in alienatione rerum Ecclesiae valida est si fit Ecclesiae utilis, ibid. num. 10. 276
4 In Alienatione rerum Ecclesiae Decretum iudicis non requiritur, sed sufficit causa cognita, ibid. num. 11. 276
4 Alienatio rerum Ecclesiae etiam cum causa, & solemnitate post Extravagant. Pauli II. fieri non potest. Papa inconsulto, ibid. num. 12. & num. seq. usque ad num. 19. 276
4 Fallit in 5. casibus, ut num. 19. usque ad num. 29. 276
4 Feudalia bona Ecclesiae possunt intercedi non obstante iuramento de non alienando Papa inconsulto, ibidem num. 20. pag. 277
Vide in ver. Feudalia bona.
4 Alienantur haec sine benedictione Apostolico fructus, & bona Ecclesiae, quae servando servari non possunt, ibidem num. 22. pag. 277
4 Extra haec dicitur quae non durant triennio, vel usu consumuntur, & non fructificant, ibid. num. 23. 277
4 Alienari possunt terrulae, vel vineulae de consensu Episcopi tribus concurrentibus, ibid. num. 24. 277
4 Terrulae exigui valoris quae dicuntur ad hoc alienari possunt sine benedictione Apostolica, ibid. num. 26. 277
4 Alienatio bonorum Ecclesiarum, quae sit ex necessitate iuris, non requirit solemnitatem, ibid. num. 27. 278
4 Alienatio, & specialis hypotheca differunt, ibid. num. 28. 278
Hypotheca bonorum Ecclesiae.
Vide in verbo Hypotheca.
4 Alienantes bona immobilia Ecclesiarum quae bonas incurrant, in c. Nulli, n. 44. & 46. de reb. Eccles. non alien. 279
4 Alienationis contractus si sit Ecclesiae utilis, potest per eam ratificari, nec ab illo recedatur nisi Ecclesia volente, ibidem num. 46. 279
4 Alienationes rerum Ecclesiae quae sunt ex necessitate iuris non requirunt solemnitatem: secus si non voluntarie, licet ex causa necessitatis, vel utilitatis Ecclesiae, in c. Passoralis, num. 11. de his quae sunt a Prelat. 264
4 Alienationis contractus alius legitime celebratus non est nullus ex eo, quod Ecclesia enoverit quod illo sit laeta, sed annulandus pro restitutione in integrum, in c. Requiritur, num. 1. de integrat. restitut. 594
4 Alienatio praediorum decimarum facta sub conditione de non solvendis decimis, tenet, sed conditio vitatur, in c. Sane, l. secundo, n. 10. de off. Deleg. 392
Vide in ver. Feudalia alienatio: & in ver. Papa quoad ad injunctum.
4 Alienatio rerum Ecclesiae etiam cum causa Episcopi est prohibita, in c. Nisi essent, n. 6. de preben. 135
4 Alienum esse a lege divina quod importet, in c. Cum esset, num. 109. de testam. 349
4 Alienum a quod comprehendant, in c. Episcopus, n. 8. de Preben. l. it qui ratione taxari debent, ibid. n. 9. 85
4 Alienata sunt privilegia etiam divini relinquuntur, in c. Significatibus, n. 46. de off. Deleg. 414
4 Alienatio legatus veniunt non solum cibaria, habitatio, & vestituras, sed etiam medicina, salarium medicum, stratum, & omnia ad usum necessarium, in c. In praesentia, n. 5. de probat. 172
4 Alimentum, & annuae praestationes, quae sortem principalem constitunt, debentur etiam decursu ante petitionem & interpellationem, in c. Gravisus, n. 12. de restitu. spoliat. 156
4 Alimentum quod importent, in c. Non liceat, n. 4. de probat. 82
4 Aliquid dictio verificatur in quolibet minime, in c. Navigavit, num. 1. de iur. 296
4 Aliquis verbum quamvis sit relativum diversitatis, est tamen distributivum, & verificatur etiam in uno, in c. Nobis, n. 17. de Simon. 153
4 Aliud dictio est repetitiva similium, in c. Cum non ab homine, num. 49. & seq. de iudic. 11
4 Aliud dictio est repetitiva similium, & fixit positionem ejusdem qualitatis ad praecedentia, in c. Novimus, num. 2. de verborum significat. 215
4 Aliis multa indulgentiam, quae nobis indulgere non possunt, in c. Accipimus, num. 63. de Preben. 167

INDEX RERVM

2 Allegationibus in se dilatare iuste est, in c. Cum sit ars, num. 16. de arat. & qual. 250
3 Preterquam in compilatione librorum in legibus, & in glossis, ibidem num. 17. 280
4 Allegatio generalis admittitur, in c. Non liceat, num. 2. de Preben. 81
5 Altare unum non debet discooperiri ut aliud cooperatur, in c. Ex parte, num. 46. de Cler. non residen. 51
6 Altaris viatici privilegium Episcopis concessum cur non ademptum à Concilio Tridentino. In his, num. 10. de privil. 89
7 Altaris viatici privilegium potest Episcopus de iure concedere in sua diocesi tantum, & solus Papa in universo orbe, ibid. num. 3. 88
8 Altaris portatilis ulum Episcopus post Tridentinum Concilium concedere non potest, etiam in locis publicis, ibidem num. 20. 91
9 Fratrum Predicatorum, & Minorum privilegium celebrandi altari viatico. Vide in ver. Fratrum Predicatorum.
10 Altare semel consecratum non consecratur iterum, nisi fuerit dissipatum, in c. Quod à Predecessore, in 2. de Schol. 230
11 Altare privilegium conceditur ipsi Ecclesie, in c. Quando, num. 2. de celebr. Missar. 301
12 Altaris viatici privilegium in competat Cardinalibus, in c. Quod nonnullis, num. 5. & seq. utique in his de privil. 81
13 Altaris viatici privilegium quod habent Episcopi, & eorum Superiores est, in c. de privil. lib. 6. non fuit sublatum à Concilio Tridentino, ibidem num. 6. 81
14 Et Episcopi eo ut possunt ex rationabili causa, etiam extra causam absentium, ibidem num. 7. 81
15 Altaris viatici privilegium ut potest Episcopus in aliena diocesi etiam contradicere Episcopo diocesano, ibid. n. 9. 81
16 Altaris portatilis privilegium in gaudent Cardinales, & Episcopi. Vide in ver. Cardinalium privilegia.
17 Altaris portatilis privilegium an potest Episcopus electus, & confirmatus, licet non consecratus, in c. Quod nonnullis, num. 15. & 23. de Privil. 81
18 Altaris viatici privilegium favore cultus Divini est laicis interpretandum, quatenus patris verborum latitudo, ibid. n. 16. & 20. 82
19 Altaris portatilis privilegium concessum FF. Predicatoribus, & Minoribus non extenditur ad Episcopos, ibid. num. 17. 83
20 Alternativa natura est ut alterutrum subsistat, in c. Qualiter, num. 23. de Cler. non residen. 61
21 Alternativa, ubi an sit ordinis, vel electionis, ibid. n. 35. 61
22 Alternativa in electione nisi Provincialium, quum Generalis in pluribus religionibus etiam non Mendicantibus instituta est, in c. Cum dilectus, num. 27. de consuet. 171
23 Alternativa ut veniens, satis est alteram partem esse veram, in c. Inter cetera, n. 2. de rescript. 197
24 Alternativa dispositio unum in ceteris continet, ibid. n. 3. 197
25 Alternative petens non dicitur precise alterum petere, ibid. num. 4. 197
26 Alternativa ambiguitatem, & obscuritatem inducit, ibid. n. 7. 197
27 Alternativa petito pendet à voluntate debitoris, cuius est electio, ibidem num. 8. 197
28 Alternativa posita inter personas, resolvitur in conjunctionem, & requirit consensum utriusque copulati, ibid. num. 9. 197
29 Alternativa negativa ut veniens an sufficiat alterum non factum esse, an vero requiratur ut neutrum sit factum, ibidem num. 10. 197
30 Obligatus ad duo alternative potest prestare quod maluerit ut deliberationem consequatur, ibidem num. 41. 200
31 In alternativa electio regulariter est debitoris, ibid. n. 42. 200
32 Fallit in legatis alternativis, quorum electio in dubio est legataris, ibid. num. 42. 200
33 Item fallit in petitis alternativis appofitis, quarum electio est iudicis, non tenent in casibus, ibid. num. 44. 201
34 Alternativa regulariter est electionis, non ordinis, ibidem num. 46. 201
35 Fallit si fit postea inter diversas personas, & in primo nominatus subsistat major ratio, ibidem num. 47. 201
36 In alternativa prohibita non sufficit alterum verificari ut sit locus peccati, in c. Insuperante, num. 53. Qui Cler. vel vocen. 321
37 Alternativa quando ponitur inter genus & speciem, sit restrictive, & exponitur pro idem, in c. Cum non ab hominibus, num. 1. de iudicis. 8
38 Quando statuta plura circa idem factum, ponitur pro conjunctione, ibidem n. 6. 16
39 Alternative potentia censetur precise alterum petere: fallit si altermana non possit nisi in uno verificari, in c. Super litteris, num. 36. de rescript. 117
40 Electio in petitis alternativis est iudicis in c. A capula, n. 43. de Vir. & honest. Cler. 5
41 Ambitus quod fit in c. Quatuor tantum, n. 3. de Prebend. 92
42 Ambitiosus quis peccat incurat, ibid. n. 4. 92

Amantibus, & dormientibus, qui non conferuntur baptismo actuale peccatum non dimittitur, necetiam originale, in c. Majores, num. 60. de Baptisim. 325
3 Assentes, vel dormientes recipiunt characterem Baptismi, si prius propositum habuerunt Baptismi suscipiendi: alius scilicet, ibidem num. 64. 325
4 Baptizari debent etiam si contra dicantur, aut injuriam inferant Sacramento, ibid. num. 64. 325
5 Fallit in amantibus, qui ante usum rationis in amentiam incidunt, qui baptizantur sicut parvuli ex intentione Ecclesie, ibidem num. 65. 325
6 Nisi habeant dilucida intervalla, ibidem num. 66. 325
7 Amenes sunt baptizandi si periculum timeatur, alioquin melius est expectare, ut sint amentes, ibid. num. 67. 325
8 Amenes, vel dormientes, qui nunquam consentiunt Baptismo, vel aliquando consentirent, sed postea contradixerunt characterem non recipiunt, ibid. num. 72. 326
9 Amicus duobus in contrariis opinionibus existentibus fungitur et pro veritate paginare, in c. Ne imitatus, num. 3. 16. de Constat. 92
10 Amicus an admittatur pro amico in iudicio, in c. Cum M. n. 9. de Constat. 151
11 Amicus intus fraternam charitatem dilectus potest dici conjunctus, in c. Cum Sacerdotis, num. 11. de postulan. 577
12 Amicitia verbum an importet privationem ipso iure, in c. Quia nonnulli, num. 7. de Cler. non residen. 32
13 Ambrosius Catharinus forte omnium primus afferat Paltorum residentiam esse de iure postivo humani, in c. Ex parte, num. 2. de Cler. non residen. 49
14 Amphibologia, seu æquivocatione dolose uti in iudicio, est mortale peccatum, etiam si verba ex communi intelligentia utrumque sensum admittant, in c. Faldicus, num. 1. 49. de crimine falli. 317
15 Amphibologia qua usus est B. Franciscus an salvetur à mendacio, ibidem num. 148. 317
16 Anathema est iuratio Episcopalis, & major poena, quæ fit in Ecclesia Dei, in c. Cum olim, num. 1. 4. de major. & obed. 513
17 Anathema quis esse non potest pro peccatis alienis, in c. Nobis, num. 75. de Simonia. 118
18 Anathema, & excommunicatione an, & in quo differant, in c. Cum non ab homine, num. 21. & 23. de iudic. 7
19 Anathematis solemnitas que fit, ibid. num. 24. 7
20 Anathema de Imperia Regina Joanne Consiliarius Neapolitancus, in c. Ne imitatus, num. 369. de Constat. 108
21 Angaria Ecclesie & Ecclesiastica persone affligi non debent, in c. Non minus, num. 8. & seq. de immo. Eccles. 367
22 Angaria, & perangaria, que dicitur, & in quod differant, ibid. num. 6. 367
23 Anima occiditur per subtractionem panis spiritualis, sicut corpus per subtractionem materialis, in c. Inter cetera, num. 3. de offic. Ordinari. 457
24 Animus sunt de jurisdictione Papæ, & spiritualium Patrum, in c. Cum venisset, num. 2. de facti. Unct. 293
25 Animus iudicium ex privilegio dicitur iudicatur, in c. Si quis, num. 2. de foro comper. 46
26 Annulla que aram, & semina portant ad agrum, gaudent leventis sicut Presbyteri, nec pignori dari possunt, in c. Innocentius, num. 10. de Treas. & Pace. 510
27 Annulla, quod ita sanatum est, ut in pristinum statum restitueretur, penite habendum est, quasi nunquam inchoatum fuisse, in c. Omnipotens, num. 2. 1. de Accusat. 113
28 Annus probatus per extrinsecam non admittit contrarium probationem per juramentum, in c. Vidua, num. 9. de Regulari. 1
29 Annus perpetuo habitandi quando presumatur, in c. Practicatus, num. 4. de rescri. 194
30 Annata non solvitur de beneficiis vicariis, in c. Dudum, n. 1. de decimis, num. 33. de elec. 71
31 Annata utrum in Curia Romana exigantur licite, & sine labe sineque latissime discutitur, in c. Præterea, num. 6. & seq. utque in fm. Ne Præf. vicar. 182
32 Annata quibus impugnetur, ibid. num. 7. 182
33 Annata unde dicitur, quid sit, & quo illis species, ibid. n. 8. 182
34 Annata proprie sumpta que, & quanta sit, & de quibus beneficiis solvatur, ibid. n. 9. 182
35 Annata Bonifaciana que, ibid. n. 10. 182
36 Commune servitium quod fit, ibid. n. 11. 182
37 Minuta servitium, que, ibid. n. 12. 182
38 Quando annata quod fit, ibid. n. 13. 182
39 Annata non oratio, & non requiritur, ibid. n. 14. & seq. 182
40 Damasi Papæ testimonium de annatis, ibid. n. 15. 182
41 Annatarum iustitia deducitur ex iure divino, & naturali, ibid. n. 17. & seq. 182
42 Annata solvitur Papæ loco decimarum, ibid. n. 18. & 25. 182
43 Joannes Andrea propositio in Concilio V. veniens de vigesima redituum totius orbis à Clerico per solvenda pro sustentatione Papæ & Cardinalium, ibid. num. 20. & 25. 190
44 Anna.

ET VERBORVM

6 Annatarum iustitia salvetur iure quantum ad, n. 1. Item iure Ecclesie, n. 2. 182
7 Martini V. decretum de annatis Papæ solvendo approbante Concilio Constantiensi, ibid. n. 4. 191
8 Romanum Ecclesiam exaltat necessitas cum non possit de iure omnibus providere, ibid. n. 4. 191
9 Annata temporis diuturnitas ex voluntate factæ sunt necitas, ibid. num. 5. 192
10 Bullentis Concilio decretum contra annatas referunt, ibid. num. 5. & sequenti num. 59. 193
11 Petri de Monte Episcopi libro, eius oratio pro annatis ad Regem Angliæ, ibid. num. 59. 193
12 Angli ante subtractionem obedientie solvabant Romanæ Ecclesie communita, & minuta servitia, non autem annatas hostilitatibus, & cur. ibid. num. 60. 193
13 Demetrii S. Petri quæ sit, ibid. n. 61. 193
14 Glossæ Pragmaticæ Sacerdotis inreducta contra annatas recendunt, ibid. num. 63. 194
15 Annata, & vacata differunt ab Annatis, ibid. n. 64. 194
16 Annata est omnis impostum fructibus beneficii, non autem beneficii, ibid. num. 66. & 81. 195
17 Constantino Normanna, & Decretis Parisiensis exegendi annatis pro deporsi an sit reprobata, ibid. num. 67. 195
18 Annatarum solvitur nulli inesse potest licet annatis suspicio, & cur. ibidem num. 68. 195
19 Annata pro Ecclesiis Consistorialibus, tertiam partem fructuum, & pro inferioribus dimidiam veri valoris non excedit, ibidem num. 69. 195
20 Communia & minuta servitia pro Episcopaliibus, & monasteriis Gallicis in patria reditus sextam partem veri valoris non excedunt, ibid. n. 73. & 75. 196
21 Veniente Concilio quod egerit circa annatas & vigesimam fructuum, ibidem num. 76. 196
22 Joannis Gerionis sententia de annatis, ibid. n. 77. & 97. 196
23 Annata non est pretium beneficii, aut collationis, sed fructuum qui debentur Camere Apostolicæ, ibid. n. 78. & seq. utque ad num. 99. in annexo num. 83. 196
24 Conclusio ut dimidia fructuum primi anni præsumtionum vacantium cedat in utilitatem Camera Capitularis non est sublati à Concilio Tridentino, ibid. n. 81. 197
25 Annata solvitur non in actu provisionis beneficii, sed ex deductione litterarum, quæ malioris non expediuntur, ibid. n. 83. pag. 197
26 Annata, & servitia pro beneficiis, bis, vel pluries eodem anno vacantibus non solvunt nisi senel, ibid. n. 87. 197
27 Annata mittitur ut ratio reservationis fructuum, ibid. n. 91. 197
28 Annata non solvitur pro expectativis reservationibus, & aliis gratiis ad incerta beneficiorum corpora, ibid. num. 92. 197
29 Nec pro beneficiis commutatis, aut quorum valor 2. 4. libratos non excedit, num. 93. 197
30 Annata, aut commuta, & minuta servitia non solvuntur ex distributionibus quotidianis, cupuscumque sint valoris, ibidem num. 94. 197
31 Invenit sententia de annatis rescriptis, ibidem num. 99. 198
32 Annata sicut solvitur de beneficiis excedunt 2. 4. Ducatos, ita hodie de pensionibus ultra summam Ducatorum quatuordecim ante. Ad audientiam, n. 1. de rescriptis, 2. 40
33 Et in expeditione litterarum provisionis beneficii super quo est perhibita referentia solvitur de reservationibus, ibid. n. 89. 140
34 Annata pro beneficiis de novo institutis ab Episcopo exigi non debent. Notatio vero procedit scribentis aliquid honestum solvere non videtur inconveniens, in c. Interordinandi, num. 43. de Simonia. 147
35 Annata ante Curia Romana licite exigantur, & sine labe Summarum, in c. Cum pridem, n. 1. 4. de Præf. vicar. 589
36 Annata, & Officia Dignitatum Episcopos potest habere ad presertim Concilio Tridentino, c. 4. sess. 25. in c. Ex parte, num. 30. de Constat. 101
37 Annatarum quod fit in can. Cum creatura, num. 1. & 11. de celebr. Missar. 315
38 Annatarum quod Definitivum si occurat in festo, fieri debet licet in privato, ibidem num. 6. 315
39 Contrarium, num. 9. & 25. 315
40 Annatarum pro Definitivis non fatiunt dicendo multum de terra, ibidem num. 9. n. 1. & 2. 315
41 Annatarum occurrence in Collegiis Ecclesiis cantari debent dicitur Missarum pro Definitivis, alia de festo, vel terra, ibidem num. 23. 314
42 Ident in die provisionis defuncti, ibidem. 314
43 Annus probatus debet esse completus, in c. Ad nostram, num. 14. de Regal. 71
44 Dies additus iudicio non habet effectum ut annus probationis sit completus, ibidem num. 6. 71
45 Professio facta ante annus probationis nullam partem obligat contrarium ad religionem in genere, ibid. num. 34. 71
46 Favor est in professo, quum religiois ut annus probationis

duret alique ad ultimum momentum, ibidem num. 33. 71
6 Probatio non debet in solitudine & mentio, in cap. Infinitum, num. 27. Qui Cler. vel vocen. 52
7 Annus probationis debet esse continuus, ibid. n. 31. 52
8 Annus probationis interruptus si Novitius anno ratiem dicitur aliam religionem duas horas in alio Conventu morantur fuerit, ibidem num. 36. 54
9 Secus si anno fugiendi aliquantisper latitaverit intra claustrum, num. 37. 54
10 Novitatus seu probationis tempus quando dicitur ex veterum cano. dispositione variis referuntur sententiis. In cap. Ad Apostolicam, n. 2. & seq. utque ad num. 23. de Regulari. 76
11 Probatio tempus ex generali consuetudine cum non fuerit ordinum ultra annum non extenditur, ibid. num. 21. 71
12 Probatio tempus à superioribus regularibus ultra annum prorogari non potest, ibidem num. 8. 71
13 Declaratur, n. 11. vers. Facere tamen. 71
14 Probatur à Sede Apostolica novitate morbo correptæ etiam ultra sex menses à finito anno, donec duret spes recuperandæ valetudinis, ibid. num. 9. 71
15 Item Novitius que voluntas ne emissa professione bona sua apud mercatorum existentia recuperare non possit, ibidem num. 11. 71
16 Tripl. Concilio, 16. vers. Immo, sess. 5. de Regularibus, comprehendit etiam Monachos. 71
17 Anno probationis hodie nec ratiem, nec expressæ potest denunciari, & in hoc congruit c. Ad Apostolicam de Regularibus, ibidem num. 23. 71
18 Annus probationis restringi non potest à superioribus regularibus, etiam si per ingressum sit alteri grave præjudicium, ibid. num. 26. 73
19 Annus probationis ad quid institutus, n. 11. 74
20 Annus probationis ex Concilio Tridentino non incipit nisi post susceptionem habituum, in c. Quia ingredierentibus, num. 7. de testam. 215
21 Anno probationis etiam in Ordinibus non Mendicantibus post Concilium Tridentinum renunciari non potest, in c. Ex publico, num. 24. de convers. conjug. 355
22 Anno probationis post Concilium Tridentinum renunciari non potest, in c. Ex litteris, num. 2. de divor. 108
23 Quibus ex causis licet derogare anno probationis, ibid. n. 24. 108
24 Annus probationis est iuris positivi, ibid. n. 26. 109
25 Annus probationis institutus est ut eligio probet mores Novitii, & Novitius auctoritatem Religionis, in c. Significavit, n. 39. de Regul. 46
26 Annus probationis ad valide profectum requiritur, etiam in Religione Sancti Joannis Hierosolymitanæ, in c. Qui Prebyterum, n. 113. de Præcat. & rescri. 115
27 Fallit in Bohemis, quibus indulgenti, ut non teneantur esse in probatione, nisi per sex menses, ibidem n. 114. 115
28 Annus probationis non sufficit pro completo, sed utique ad professionem continuam debet, alia ratiem est professio, ibid. num. 115. 115
29 Contrarium ibid. 115
30 Annus an sit materia conveniens ad faciendum panem comestibilem, in c. Ne imitatus, num. 21. 5. de Constat. 70
31 Annus legitimus sufficit attingit in dignitatibus tam secularibus, quam Ecclesiasticis, excepto Episcopatu, in c. Cum in cunctis, num. 18. de electi. 37
32 Annus legitimus debet esse completus in matrimonio tam spirituali, quam carnali, ibidem num. 19. 37
33 Annus regularis in Episcopo cur debet esse completus, cum in illis dignitatibus sufficit inchoatus, ibid. n. 21. utque ad num. 25. 37
34 Annus quadragesimus in Abbatibus an debeat esse completus, ibidem num. 125. 38
35 Annus ubi requiritur completus, an sufficit ultimum diem ante illi, an vero tempus curat de momento in momento, ibidem num. 136. 50
36 Annorum discretio in tres gradus constituitur in cap. Omnia, n. 3. de Penar. & rescri. 128
37 Annus naturalis in quo dicitur à civilibus c. Ad nostram, n. 14. de Regal. 71
38 Annus ex consuetudine civiliter acceptus, ibid. n. 16. 71
39 Annus naturalis constituitur diebus 365, & hodie fere sex, quibus annus iustitiam, ibidem num. 18. 31
40 Annus ubi incipit ab diebus, & solvitur, ibid. n. 20. 31
41 Annus unde dicitur, ibid. num. 21. 31
42 Annus inchoatus non dicitur major spatium, quum anni, ibid. num. 25. 31
43 Annus tactæ professionis quando incipit, & finitur, ibidem num. 10. 32
44 Annus integer iudicio Ecclesie qui dicitur, in cap. Litterarum, num. 2. de tempor. ordinam. 66
45 Annus

INDEX RERVM

4 Annus rediret inter amabilia computatur, in c. Nos quidem, n. 20. de testam. 322
Vide Reliqua.
6 Antecedent in omni materia includitur in concessione consequentis, in cap. Quid a predecessore, n. 8. de Scholasticis. 237
6 Declaratur ibidem, n. 9. 237
7 Antiquitas in iudiciis Hierosolymitanis curat a die soluti patagii, in c. Qui Praeliterunt, num. 13. de pœnit. & rescriptis. 135
7 Sed ea Equites non fruuntur nisi a die professionis, ibidem, n. 150. pag. 115
7 Antichristus nunquam faciet aliqua vera miracula, in c. Audimus, n. 7. de Reliq. & Vener. Sanctorum. 331
7 Antiqua magna, & verè Philosophæ Authores, in c. Ne mutetur, num. 30. de Constat. 126
6 Antiqua dicitur hæresarchia, in c. Quod a predecessore, n. 22. de Scholasticis. 239
2 Apponarij, qui sint, in c. Significasti, num. 1. de Elect. 249
6 Appellatio est remanens recessus à statu fidei obedientiæ, vel religionis, in c. Consultatione, n. 19. de Appellat. 238
7 Appellatio à religione dicitur quæ ad hæcendum redit non servata forma à Concilio Trid. prescripta, in c. Si quis, num. 56. de Regulari. 115
7 Appellatio est excommunicatus, & peccat mortaliter, ibidem, num. 57. 115
7 Appellatio à religione est infamia, in c. Consultis, num. 3. de Regulari. 99
6 Appellatio proprie non dicitur Religiosis, nisi habitum tondere dimittat, & ad seculum redeat, in c. Consultatione, num. 7. & 12. de Appellat. 246
6 Appellatio recipere non dicitur, nisi qui legitimè Christianam dimittunt, vel qui relicta Professione quam dimittere non licet, dimittunt sine causa, ibidem, num. 12. 247
6 Appellatio sine, vel ex voto Religiosorum deferentes in Appellatio ordinari caret executione, nec possunt ab alio, quam à Papa dispensari, ibidem, num. 14. 247
6 Appellatio omni iuri generalis, ibid. n. 17. 248
6 Appellatio unde dicitur, ibidem, num. 2. 248
2 Appellatio quæ dicitur appellatio, cur dicantur dimissio, in c. Significasti, num. 4. de offic. Archiep. 379
2 Appellatio non recipitur immediate potestatem à Clerico, sed à Petro, in c. Per vos, n. 17. de off. Ordinarij. 430
2 Appellatio popularis Christianis non dicitur, ibidem, n. 12. 431
2 Appellatio quando, & quibus verbis fuerit ordinata Sacerdoti, & acceptor potestatem ligandi, & solvendi in c. Cum venisset, num. 8. de hier. Trid. 296
2 Et in c. Presbyter, num. 2. de Sacramentis iteran. 307
4 Appellatio dicitur prevalens dicitur Imperatorum, in c. Cum effectum, n. 34. de testam. 341
Appellatio, quæ dicitur, in c. Ad nostram, num. 2. & 4. de Appellat. 239
2 Introdudum est ad corrigendum iudicium iniquitatem, vel imperitiam, in c. Cui tempore, num. 37. de Arbitr. 607
5 Appellatio unus prodest omnibus si defensio sit communis, & eadem ratio vincendi, in c. Cum propter, num. 56. de Jurat. 259
1 Appellationis remedium ad innocentiam præsidium institutum, in c. Dilectus, num. 72. de Rescriptis. 240
1 Appellatio, & cogitanda quoad devolutionem jurisdictionis ad superiorem æquivalentur, in c. Irrefragabili, §. Excessus, num. 3. de offic. Ordinarij. 449
2 Declaratur, ibidem, num. 72. 449
2 Appellatio est a minori iudice ad maiorem provocatio, in c. Si nullus, n. 3. de offic. Legati. 422
3 Appellationis quatuor sunt species, in c. Pastoralis, num. 19. de Appellat. 251
3 Appellandi ius non competit nisi indèbitè, & contra iustitiam gravari, in c. Mandatum, num. 19. & seqq. de Simonia. 179
6 Appellatio est provocatio inque sententia querelam continet, ibidem, num. 20. 179
6 Et illius usus fuit juvenutus ad corrigendum iudicium iniquitatem, vel imperitiam, ibidem, num. 21. 179
4 Appellationis remedium non est defensionem iniquitatis, sed est præsidium innocentie institutum, in c. Vestra, n. 10. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 17
2 Appellatio est defensionis ad superiorem iudicem provocatio, in c. Significasti, num. 19. de Elect. 16
Appellatio quando admittenda, vel non.
3 Appellatio Clericis tantum ordinari propter impedimentum an sit admittenda, in c. Quamvis, n. 4. de etat. & qualib. 243
1 Appellatio à correctione exigente legitima non admittitur, in c. Ad nostram, num. 4. de Appellat. 239
2 Appellatio contra Canones non valet, in c. Cui in causis, §. Inferiora, num. 4. de Elect. 31

5 Appellatio generalis à monacho gravamine non tenet, in c. Reuelens, num. 27. de stat. Monachor. 259
1 Appellatio in his, ubi de visitatione, & morum correctione agitur ad effectum suspensivum, non admittitur, nisi modus excedatur, in c. Dilectus, num. 2. de Rescriptis. 250
1 Appellatio in causis ordinarij admittitur ad utrumque effectum, tantum in visitatione dicitur cognoscitur, ibid. n. 2. & 25. 250
3 Appellationi ab indèbita correctione Ordinarij tenetur deferre, & processum transmittere ad Metropolitanum, reoramen interim manente in carcere, in c. Super eo, §. secundo, num. 2. de Appellat. 247
3 Appellatio in iudicio non admittitur à futuro gravamine nisi ibid sit irreparabile, ibid. num. 4. 246
3 Appellatio in frivola deferendum non est, licet appellatio in rescripto non sit inibitoria, in c. Pastoralis, num. 4. de Appellat. 250
3 Appellatio manifestè frivola semper inibetur à iudice, & à iure, ibidem, num. 29. 251
3 Appellatio larvis frivola inibetur à iure, sed non à iudice quando salutat lites, ibidem, num. 31. 252
3 Appellatio est causa prohibidit non expressa in iure non suspendit jurisdictionem iudicis procedentis appellacione remota quin possit sententiam exequi, ibidem, num. 29. 253
3 Fallit in tribus casibus hic expressis, ibidem, num. 29. 253
4 Appellatio à conventione factum in distributionibus quando substat sit à Concilio Trid. in c. Quia nonnulli, num. 1. de Clericis non residentibus. 33
2 Appellatio an, & quando liceat sententia arbitri, in c. Cum tempore, num. 3. de Arbitr. 607
2 Appellari potest ab inquisitione, que fit contra subditum non procedente fama, in c. Per nos, num. 5. de offic. Ordinarij. 417
Vide in ver. Appellatio devolutiva.
3 Appellatio sub conditione quatenus proposita petio non admittatur, non valet, in c. Super eo, §. secundo, num. 1. de Appellat. 244
2 Appellari potest à pena arbitraria, non autem à pena in iure expressa, in c. Interrogati, §. Ceterum, num. 1. de offic. Ordinarij. 454
3 Appellari tenetè puniri de iure civili, non autem de iure canonico, in c. Super eo, §. secundo, num. 4. de Appellat. 242
3 Appellari potest secundum Canones etiam, extra iudicium, non secundum leges, ibidem, num. 5. 242
3 Appellari an possit viva voce dum sententia excommunicacionis proferitur, ibidem, num. 5. & seqq. 246
2 Appellans debet causam talè exponere, que si foret probata, deberet legitima iudicari, in c. Lantæ, num. 35. de etat. & qualitat. 242
Appellatio an admittatur contra electi.
Vide in ver. Electio quoad appellacionem.
3 Appellatio interposita ad Papam non detinet mittitur cum litteris Ordinarij ad Curiam puniendum, in c. De Priore, num. 1. de Appellat. 241
3 Appellari potest à correctione Prælati etiam Regularis si sit manifestè criminosis, ibidem, num. 3. 242
3 Contrarium, ibidem, num. 4. 242
3 Appellatio etiam extrajudiciali non detinet puniendum est, ibid. num. 8. 242
3 Si appellatio sit iusta, & rationalis, alibi servat, ibid. n. 244. 242
3 Iudex peccat detinendo appellacionem manifestè frivola, ibid. num. 10. 242
3 Et quid in appellacione ab interlocutoria, ibid. num. 11. 242
3 Appellatio in dubio præsumitur iusta, & iure deferendum, ibid. num. 12. 242
3 Appellatio à correctione morum non admittitur, ibid. n. 13. 242
3 Nisi Prælati etiam Regularis modum excedat in corrigendo, ibidem, num. 14. 242
3 Appellacione remota privari potest beneficio qui necessitate, vel utilitate Ecclesie exigente contumaciter non suscipere Ordines beneficio non annexos, in c. Quærit, num. 4. de etat. & qualib. 243
2 Appellatio ad Metropolitanum non imponitur per litteras commissorias excitatas jurisdictionis Ordinarij, in c. Gravæ, num. 3. de offic. Ordinarij. 478
2 Appellatio in rescripto Papæ in tribus modis removet potest, in c. Studium, num. 40. de Off. Legati. 423
2 Appellatio qualiter, & quando prohibetur per clausulam, Appellacione remota, ibidem, num. 43. & seqq. 423
2 Indulgetur à iure in quovis casibus ubi expressis prædicta clausula non obstant, ibidem, num. 45. 424
3 Appellacione remota an, & qualiter intelligatur remota regulatio in c. Super eo, §. secundo, n. 7. & 1. de Appellat. 242
Vide in ver. Clausula appellacione remota.
3 Appellatio non admittitur, ubi de Regulari de plura, & mo-

ET VERBORVM

rum correctione agitur, nisi adit excessus, in cap. De Priore, num. 29. de Appellat. 244
4 Appellatio an tenet à sententia lata super notorio, in c. Vestra, n. 10. de Cohabit. Cleric. & Mulier. 17
3 Appellat potest à iudice qui parti hoc petenti non facit edi communi instrumenta, in c. Perpetuo, num. 1. de sede infirmum. 205
3 Appellatio in his que ad visitationem, & morum correctionem spectant, admittitur ad effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum, in c. Ad nostram, num. 5. & seqq. de Appellat. 239
3 Appellare non licet in causis visitationis, & correctionis aut devolutivam sententiam à quocumque gravamine, ibid. n. 6. pag. 240
Nisi à definitiva appellari non possit, aut gravamen sit irreparabile, ibid. num. 7. 240
3 Concilium Tridentinum à decretis visitationis, & correctionis fuit appellacionem suspensivam, non devolutivam, ibidem, num. 9. 240
Appellatio ad quem.
2 Appellatio ad proximam superiorem devolvitur, nec omisso medio est appellandum, in c. Irrefragabili, §. Excessus, num. 2. de offic. Ordinarij. 470
1 Appellatio ad patrem interponi non potest, ibid. n. 25. & 28. 470
2 Appellatio in causa alteri delegata ab uno ex duobus locis in jurisdictione non devolvitur ad delegatam, sed ad superiorem amorem, ibid. num. 29. 470
2 Appellatio à sententia Capitulum in Cathedralibus Hispaniarum non conficitur interponi ad Episcopos, sed ad alios Superiores, ibid. num. 30. 471
5 Appellatio ab Episcopo procedente autoritate delegata in eo casu, in quo utri poterat etiam auctoritate ordinari, ad quem fit interponenda, in c. Ad audientiam, §. primo, n. 4. & 5. & 6. de offic. Ecclesie, §. de offic. 350
7 Et quid si procedere non poterat auctoritate ordinaria, ibid. num. 47. 360
5 Appellatio ab erectione Parochialis facta ab Episcopo infra limites Parochie Regularibus subiecte interponi non potest nisi ad Papam, ibid. num. 48. 361
2 Appellatio à sententia, & gravaminibus Commissarij Cruciate in illis casibus, in quibus non est prohibita per clausulam appellacione remota, an interponi possit ad Collectorem, an vero ad Papam fit interponenda, in c. Studium, n. 49. & seqq. de offic. Legati. 424
4 Appellatio omisso medio valet parte non exceptante, in c. Referente, num. 4. de Præbend. 95
2 Confusio ut à Delegato Papæ appellatur ad Legatum de Latere non valet, in c. Studium, num. 33. de officio Legati, pag. 422
2 Consuetudo appellandi ad patrem, seu ad æqualem, est contra substantiam appellacionis, ibidem, num. 35. 422
2 Consuetudo appellandi ab Ordinario inferiori ad Metropolitanum omisso medio, valida est, in c. Referente, num. 3. de Præbend. 95
4 Appellandum est in dubio à collatione simultanea Episcopis, & Capitulis, nisi ad Episcopum, sed ad Superiorem, in c. Possulatis, num. 31. de concessione Præbend. 211
2 Appellari potest à sententia Concilii ad Papam, sed non à convento, in cap. Significasti, n. 60. de elect. 16
2 Appellatio non patet à sententia Delegati Papæ ad Legatum de Latere, in c. Studium, n. 2. de offic. Legati. 422
2 Appellari non potest à sententia, & gravaminibus Conservatorum nisi ad Papam, ibid. n. 32. 423
2 Appellari non potest à Delegato nisi ad Delegatam, ibid. num. 36. 422
2 Appellari potest ad Papam omisso medio, ibid. num. 43. 425
2 Appellanda facultas ad Patriarcham non conficitur sublati, h. c. per mille annos fuerit semper appellatum ad Papam, in c. Treugas, num. 6. de Treug. & Pace. 513
7 Appellatio ab inferiori Prælato ad Episcopum est effectus jurisdictionis habitualis apud Episcopum remanentis, in c. Sæwo, num. 64. de sent. excomm. 204
Requeritur in s. libris Decret.

Vide in verbo Index quoad Appellationem.
Vide in ver. Auditor Camera.
3 Appellari potest ad Metropolitanum, vel ad Papam omisso medio à sententia per Ordinarium latus in causis Regularium sibi subiectorum, in d. De Priore, n. 17. & n. 37. de Appellat. pag. 243
3 Appellari non potest de iure civili ad Imperatorem omisso medio, sed gradatim est procedendum, ibid. num. 18. 243
3 Appellatio cum sit species defensionis, quæ est de iure naturalis qualiter tolli possit à Principe, in c. Pastoralis, num. 6. de appellat. 249
3 Appellacionis remedium nulli denegandum, ibid. n. 9. 250
2 Appellare non licet à sententia Papæ ad Tribunal Christi, in c. Quanto, n. 9. de Elect. 131
Appellatio devolutiva, vel suspensiva.
2 Appellatio non impedit executionem eorum, quæ ad morum reformationem, & correctionem pertinent, in c. Irrefragabili, num. 6. de offic. Ordinarij. 445
2 Admittitur tamen ad effectum devolutivum, ibid. n. 8. 446
2 Et admittitur ad utrumque effectum si Prælati limites visitationis fuerit correctionis excedat, ibid. num. 9. 446
2 Appellatio devolutiva à decretis admittitur ab Episcopo in visitatione editis iure delegato interponi potest etiam ad Metropolitanum, in c. Studium, n. 47. de offic. Legati. 474
2 Appellatio inspecto tutore eventus sententiam suspendit, sed inspecto statu præsumt eam extinguit, in c. Significasti, num. 1. de offic. Delegati. 419
4 Appellatio à datione conditorij, & assignatione conyugandæ ad effectum devolutivum tantum, in c. De Receptorum, num. 1. de Clericis, n. 197
3 Appellari potest post diffinitivam in causis visitationis, & correctionis, sed appellatio non suspendit executionem, in c. Ad nostram, num. 3. de appellat. 240
3 Appellari potest ad utrumque effectum, si Prælati excedat modum in corrigendo, & procedat reia iudicaria, ibid. n. 11. & sequitque in fin. 240
5 Appellari non potest ab erectione nove Parochie ad effectum suspensivum, sed devolutivum tantum, in c. Ad audientiam, §. primo, num. 12. de Ecclesie, §. de offic. 356
3 Manetur, sicut & Clerici appellare potest à correctione, si fiat in forma iudicis, in c. Ad nostram, n. 1. de appellat. 243
Appellatio à censura, vel illius comminatione, aut declaratoria.
Vide in ver. Censura, & in ver. Excommunicatio quoad appellacionem.
Vide in ver. Appellatio quando admittenda.
Appellatio in diffinitiva.
3 Appellatio à diffinitiva cum expressione cause manifestè frivola non tenet, in cap. Super eo, §. secundo, num. 19. de Appellat. 243
3 In Appellationibus recipiendâ diffinitiva, & inibitionibus decernendis servari debet forma, & forma de Appellat. n. 6. & decretum Sac. Congregationis Episcoporum, ibidem, num. 25. pag. 243
3 Appellatio à diffinitiva in multis casibus non admittitur, ibid. num. 25. 244
3 Appellari potest secundum Canones tam ante, quam post litem contestationem in actu prolationis sententia, & post: secundum leges vero post sententiam duntaxat, in cap. Super eo, §. secundo, n. 18. & 16. & seqq. de appellat. 241
3 Et ratio differentie triplex assignatur, ibid. num. 2. 241
3 Appellari potest post sententiam diffinitivam etiam nulla causa expressa, & sufficit dicere Appello, ibid. num. 16. 242
3 Quod procedit etiam in causis electionum, licet in his tunc sit causam exprimit, ibid. num. 17. 243
3 Item procedit etiam in appellacione, que fit à iudice extrajudicium, ibid. num. 18. 243
3 Et quid in appellacione extrajudiciali, que fit à parte contra partem, ibid. remissive, num. 20. 243
3 Appellari non potest à diffinitiva, nisi gravet, ibid. n. 21. 243
3 Solutio tamen quocumque gravaminis, etiam modicum, ibid. num. 23. 243
3 Appellari potest post sententiam diffinitivam etiam in causis visitationis, & correctionis, sed ad effectum devolutivum tantum, non suspensivum, nisi gravamen sit irreparabile, ibid. num. 20. 244
Vide in ver. Appellatio ab interlocutoria.
Appellatio ab interlocutoria.
3 Appellatio admittitur secundum Canones ab interlocutoria, vel gravamine aliquo, dimisso committente decem, quæ hic exprimitur, in c. Super eo, §. secundo, num. 24. de appellat. pag. 243
3 Appellatio ab interlocutoria, vel alio gravamine ante diffinitivam in quibus casibus admittitur ex Concilio Tridentino, ibid. num. 29. & sequitque ad n. 1. 244
3 Appellat.

INDEX RERVM

3 Appellare non licet in causis visitationis, & correctionis ante diffinitivam sententiam, & quocunque gravamine, in c. Ad notitiam, num. 6. de appellat. 240
3 Nisi a diffinitiva appellari non possit, aut gravamen sit irrevocabile, ibid. num. 7. 240
3 Appellari potest ab interlocutoria de jure civili, quando non expectatur alia diffinitiva, in c. Super eo, §. secundo, num. 26. de Appellat. 244
3 Item a gravamine quod per diffinitivam, vel per appellacionem diffinitiva reparari non potest, ibid. n. 28. 244
3 Appellari potest a gravamine etiam reparabili quod judex extrajudicialiter procedendo gravat partes, ibid. n. 37. 245
7 Appellatio non datur a gravamine, quod reparari potest per appellacionem diffinitivam, in cap. Per tuas, n. 2. §. de sent. excom. 176
7 Appellare quis potest a gravamine, & appellacionem prosequi non obstante exceptione excommunicationis, ibid. n. 40. 178
Vide in ver. Excommunicatio quoad appellacionem: & in ver. Excommunicatio exceptio.
3 Appellatio non datur secundum leges nisi a diffinitiva, sed secundum Canones appellatur a quocunque gravamine, in cap. Venerabilis, n. 1. de iudicis. 36
3 Et quod ex Concilio Tridentino, ibid. num. 13. 36
Vide in ver. Appellatio quando admittenda.
Appellatio a mala Episcopi delectione, & reprobatione examinatum.
2 Appellatio devolvitur in vim Concilii Tridentini datur a reprobatione examinatum, sed non ab irrationabili judicio Episcopi, in cap. Eam te, n. 2. de arat. & qual. 240
2 Appellatio a mala Episcopi electione ex sententia Rotae ita dicitur conceditur si Episcopus dolose, & irrationabiliter judicaverit, ibid. num. 30. 241
2 Errationabilis dicitur, & dolus liquidus probari debent, ibidem d. num. 30. 241
2 Contrarium ex sententia Sac. Congregationis Concilii, ibid. num. 31. utque ad num. 40. 241
2 Appellare potest magis idoneus postpositus a mala Episcopi electione, & provocare praelectum ad novum examen ex Constitutione Pii V. ibid. num. 27. 240
2 Appellans a reprobatione examinatum, & a mala Episcopi electione potest provocare praelectum ad novum examen, ibid. num. 26. 243
2 Appellare non licet in concursu Parochialis Ecclesiae a reprobatione examinatum Synodali, & ad novum examen provocare, in c. Cum sit ars, n. 50. & sequasque in fine de arat. & qual. 285
2 Appellari potest a reprobatione Episcopi, qui iudicium examinationum sequitur, una magis idoneum praetulerit, ibid. num. 53. 286
Vide in verbo Concursus.
Appellacione pendente.
6 Appellacione pendente flatus condemnati integer est, nec inter infames interim est habendus, in c. Omnipotens, n. 4. de accusat. 112
Appellatio quoad translationem aliorum.
3 Appellans tenetur expensis suis acta omnia prima instantie producere coram iudice appellacionis, in cap. G. Perpetuus, num. 10. de fide iurium. 205
Vide in verbo Acta.
3 Approbare, & credere esse validam in quo differant, in c. Significatum, n. 13. de Regular. 43
3 Approbatus ad aliquod officium non potest in simili officio reprobati requirenti eandem personam idoneitatem, in c. Ad apostolicam, n. 4. de Regular. 71
2 Approbatio ad ordines, aut ad officium, vel beneficium obijci non potest quod sit criminosis, vel irregularis, nisi postea nova causa supervenerit, in c. Acceptamus, n. 1. de arat. & qual. 274
2 Ampliatur, ibid. num. 3. & 37. 274
2 Declaratur, num. 4. & 38. 274
2 Approbatus ad sacros Ordines cessatur etiam approbatus ad beneficium, nec debet iterum examinari, ibid. n. 13. & 32. & 35. 275
2 Fallit beneficium curato, num. 40. 275
2 Item fallit quoad Episcopos per alium examinavit, ibid. n. 15. 275
2 Item fallit in Episcopo successore, ibid. num. 16. & 42. 275
2 Item fallit in ordinato qui eligunt ad beneficium in alia diocesi, ibidem num. 17. 275
2 Approbatus ad dignitatem est examinandus ad ordinem eadem dignitatis annexum, nisi hanc cum collatione dignitatis examinatus, & ordinem fuerit, ibid. num. 17. 275
2 Approbatus semel potest reprobari ex nova causa superveniente respectu criminosis, sed non respectu illarationis, ibidem num. 38. 277

2 Approbatus ad ordines potest ad beneficium ab Episcopo vel cessare iterum examinari, & reprobati, ibid. n. 45. 277
2 Approbatio non est sententia diffinitiva sed decretum admissivum, ibid. num. 43. 277
2 Approbatus ad duas Parochiales debet ad tertiam aequalem, vel minore iterum examinari, ibid. num. 45. 277
2 Approbatus semel Regularis ab Ordinario ad confessiones personarum secularium audiendus est, & quando possit iterum examinari, & reprobati, in cap. Grave, n. 5. de offic. Ordini. 484
2 Prelatus potest contra factum proprium venire reprobando prolixum illiteratum, quem semel approbavit, in c. Acceptamus, n. 47. de arat. & qual. 278
2 Approbatus semel potest reprobari favore publica utilitatis, in cap. Quomam, n. 3. de offic. Delegat. 402
3 Aquiescenti Concilii decretum de translatione Sanctorum Corporum, & Reliquiarum refertur, in cap. Cum ex eo, n. 3. de Reliq. & vener. Sanctorum. 241
2 Arbitrari procedit in substantialibus servato ordine judiciali, in c. Contingit, n. 2. de arbit. 610
2 Arbitrari esse non potest, qui non potest esse iudex, in cap. Cum tempore, n. 10. de arbit. 605
2 Nec potest arbitrari quod non potest iudex, ibid. num. 14. 605
2 Arbitrari non habet coercionem, ibid. num. 14. 605
2 Arbitrari vel iudicari sententia est, & quando possit per parte valere, & pro parte non, ibid. num. 18. 605
2 Arbitrari citare debet partes, & praesigere illis terminum ad audiendam sententiam, in cap. Ex parte, n. 8. de arbit. 613
2 Arbitrari, & arbitratores habent solam notionem, nec penam, vel multam possunt partibus infligere, ibid. num. 36. 615
2 Arbitri possunt ordinare ut una pars de facto dimittat beneficium, in quo jus non habet, & pecuniam a colligatore recipiat, in c. Non sine, n. 6. de arbit. 598
2 Arbitrari an, & quando liceat ordinare ut una pars cedat litae spirituali, & recipiat aliquid temporale, ibid. n. 8. 598
2 Arbitro non creditur de compromissa non constat, licet asserat in laudo factum fuisse compromissum, in cap. Cum in iure, num. 39. de off. Delegat. 407
2 Nisi laudum sit latum partibus praesentibus, & non contramittentibus, ibid. num. 13. 407
2 Arbitramentum est quaedam transactio, in c. Contingit, n. 20. de arbit. 610
2 Arbitramentum non dicitur proprie sententia, vel quasi, neque actio ortur ex arbitramento, sed ex compromisso, ibid. n. 26. pag. 610
2 Arbitramentum iniquum etiam juratum per superiorem non emendatur, in cap. Non sine, n. 26. & 26. vers. Quapro nota de Arbitr. pag. 610
2 Arbitrari de re spirituali non est actus spiritualis, in c. Contingit, n. 1. de Arbitr. 609
2 Arbitrator eligitur ut differentiam amicaliter componat sine ordine iudicario, in cap. Contingit, n. 5. de Arbitr. 611
2 Arbitrator non sententiam, nec coram ipso iudicari vertitur, in c. Ex parte, n. 2. de Arbitr. 614
2 Arbitratores pronunciando pro bono pacis possunt excedere limites iuris: sed iudices contra pro pronunciare non possunt, in cap. Nisi essent, n. 6. & 4. de Praebend. 130
2 Arbitria redacta sunt ad iudicium iudiciorum, in cap. Contingit, num. 2. 1. 610
2 Et in c. Cum tempore, num. 10. de Arbitr. 604
2 Arbitrium quid sit, in cod. c. Contingit, n. 2. 610
2 Arbitrium laicum super pluribus capitibus sustinetur quoad illa quae a compromittentibus potestate dependunt, in cap. Cum tempore, n. 1. de Arbitr. 605
2 Arbitria tot videntur, quot sunt res, de quibus sit compromissum, ibid. num. 17. 605
2 Arbitrium est quaedam transactio in arbitrium boni viri arbitrio moderanda, ibid. num. 22. 606
2 Declaratur, num. 29. vers. Et in hoc casu.
2 Arbitrium, & iudicium in quibus differant, in cap. Ex parte remissive, n. 19. de Arbitr. 613
2 Arbitrium simoniacum, & dolosum non valet, in c. Non sine, num. 1. de Arbitr. 597
2 Arbitrium ut una pars cedat litae super beneficio, & recipiat pecuniam ab altera est simoniacum, ibid. num. 3. 597
2 Fallit si intercedat auctoritas Papae, ibidem num. 5. 597
2 Item fallit si renuncians nullum jus habeat in beneficio, ibid. num. 6. 597
2 Et quid in dubio, ibidem num. 8. 597
2 Arbitrium in senescuro dijudicanda qualiter sit regulandum, in c. Cum sit, n. 22. de Conversi. Conjugat. 141
2 Arbitrium iudicis succedit in his tantum, quae a lege non sunt determinata, in c. Nouissimi, num. 19. de Recept. 253
2 Et in cap. Cum contingat, num. 1. de Decimis. 398
2 Arbitrium regulatur a iure, in cap. Ut iuxta, num. 34. de Offic. Ordini. 473

Arbitrari

ET VERBORVM

1 Arbitrium liberum, & absolutum nullis subiacet regulis juris positivis, in cap. Ne innatis, n. 2. de Constitut. 73
1 Arbitri verbum in dubio viri boni, & a jure regulatum significat, ibid. num. 2. 73
1 Clausula arbitrio Rotae quid importet, ibid. num. 2. 40. 73
3 Arbitria redacta sunt ad iudicium iudiciorum in c. Olim, num. 19. de liti. conteli. 105
Vide in verbo Iudicium arbitrium.
6 Arcana Regni alicui servari non convenit, in c. Sicut olim, num. 4. de Accusat. 133
1 Archidiaconi opinio super sexto libro Decretalium praevalet communi opinioni, in c. Ne imitans, n. 1. 64. de Constit. 63
1 Archidiaconi, & Archipresbyter Auximius tenentur retinere, licet nullus habeat redditus, sed solum stallum in Choro, in cap. Cum omnes, n. 26. de Constit. 128
7 Archidiaconi, Decani, & aliorum inferiorum appellacione non veniunt Abbates nullius diocesis habentes jurisdictionem ordinariam ex illis Episcopis, in c. Accedentibus, num. 3. de excess. Pralat. 35
6 Archidiaconi contra prohibitionem Episcopi an possint exercere officium suum in c. Littere quas, num. 2. de Matrim. contract. cum interdict. Eccl. 83
1 Archidiaconi, & Archipresbyteri officia quomodo invicem se habeant, & in quibus distinguantur, in c. Ad hac, num. 1. & 6. 4. usque in fine de Offic. Archid. 374
1 Dubia plura inter Archidiaconum, & Archipresbyterum Archidiaconi, ibid. num. 1. & 10. vers. Ex supradictis. 374
2 Archidiaconi, & Archipresbyteri Vicarii Episcopi a jure sunt constituti, ibid. num. 3. 374
2 Dignitates Archidiaconatus, & Archipresbyteratus habent se tanquam excellentiam, & excessus, ibid. n. 4. 374
2 Archipresbyter est maior ordinis Archidiaconus est maior administratione, ibid. n. 5. 374
2 Archidiaconi potestas quae completatur, ibid. num. 6. 374
2 Archidiaconus unde dicitur, ibid. num. 7. 375
2 Archidiaconus est Vicarius Episcopi quoad jurisdictionem, Archipresbyter quoad Sacramentalia, ibidem num. 9. 375
2 Divinorum celebratio an spectet ad Archidiaconum, vel Archipresbyterum, ibid. num. 13. 375
2 Archidiaconi, Prapostoli, & Decani ferè tot sunt ex consuetudine quot sunt Ecclesiae, ibid. num. 15. 375
2 Archidiaconus post Episcopatum omnibus praefert, ib. n. 16. 376
2 Si sit Presbyter in quibus praefert Archipresbyter, ib. n. 17. 376
2 Eucharistia custodia an spectet ad Archidiaconum, vel ad Archipresbyterum, ibid. num. 1. 377
2 Abbates, & Abbatibus ponere in fide, & institutio corporalis spectat ad Archidiaconum, ibid. num. 2. 377
2 Archidiacono quae competat de jure communi, ibidem n. 2. 3. pag. 377
2 Archidiaconi jus examinandi promovendos ad ordines, & beneficia an sit in sublati a Concilio Tridentino, ibid. num. 5. 377
2 Archidiaconus post dicitur oculus Episcopi, ibid. num. 6. 377
2 Potest modicum pecuniam imponere, & ad modicum tempus suspendere, ibid. n. 7. Habet curam, n. 18. Est Vicarius Episcopi in omnibus, & habet jurisdictionem ordinariam, ibid. num. 9. 377
2 Archidiaconatus dignitas post Episcopalem est major dignitas in Ecclesia Dei, & sic major Abbatis, ibid. num. 30. 377
2 Episcopus an possit renovare Archidiaconum a Vicaria, & alius in auctoritate, ibidem num. 31. 378
2 Archidiaconus est Vicarius non ab Episcopo assumptus, sed datus a jure, ibid. n. 2. 378
2 Archidiaconus non dat commendatitias ad Ordines, in c. Significatum, n. 1. de offic. Archid. 379
2 Archidiaconus de jure communi an possit concedere dimissiones absente Episcopo, ibid. n. 11. 380
2 Archidiaconus est dignitas in Cathedrali, nec comprehenditur in c. Statutum de electione cum c. Cum in cunctis, §. Inferiora, n. 1. de liti. 54
2 Archidiaconus de jure annexum habet ordinem Diaconatus, in cap. Ut Abbates, n. 2. de arat. & qual. 218
2 Sed ex stylo ubi est prima dignitas post Pontificalem requirit Ordinem Presbyteratus, ibid. n. 3. 218
2 Archidiaconus de jure est prima dignitas post Pontificalem, & Caput Cantualis, ibid. n. 6. 219
2 Et ad eum spectat Capitulum convocare, ibid. n. 7. 219
2 Ac si renuente, cogit potest ad Ordinatum, ibid. n. 8. 219
2 Archidiaconus dignitas an sit major Abbatis, vel e converso, ibid. n. 9. & 11. 219
2 Archidiaconi plures esse possunt in eadem Ecclesia, in cap. Littere, n. 2. de Pernis. 92
2 Et an omnes debeant esse Doctores, ita ut optari non possint a Canonice non Doctores, ibid. n. 3. 92
2 Archidiacono habenti suam jus praesidendi in Choro dum residet in locis sine jurisdictione subiectis non debent distribuciones, in cap. Littere, n. 16. de Praebend. 176

Reperiturum in 5. libro Decret.

4 Debenur tamen absentibus pro exercitio curae animarum suae dignitati, vel Canonice incumbenti, ibid. n. 16. 176
4 Duo sunt in actu administrandi Sacramenta, vel ea exercendi, quae ad curam spectant, n. 16. Et dummodo hoc praesens per se ipsos, ibid. n. 16. 176
5 Archidiaconi, Decani, & alii inferiores visitare debent per se ipsos, assumpto Notario de consensu Episcopi, in cap. Procuraciones, n. 8. de Censib. 277
5 Nec hodie possunt visitare per alios in casu legitimi impedimenti, ibidem num. 9. 277
5 Archidiacono per alium visitare volenti prohibere potest Episcopos, non obstante quod ab inmemorabili per alium visitaverit, ibid. num. 10. 277
4 Archidiaconus qui abjuravit institutiones, & custodias vacantium Ecclesiarum, non potest eas repetere, in cap. Cum venisset, n. 2. 9. de Infort. 277
2 Archidiaconus in Monasterii jurisdictionem non habet, nisi quantum tribuit generalis, vel specialis consuetudo, in c. Dillecto, n. 1. de Offic. Archid. 383
4 Archiepiscopus potest procedere contra Episcopos de se tenentes Ecclesias suas excommunicando, & suspendendo, non autem renovando eos ab Episcopatu, vel administratione, in cap. Et max. n. 1. 6. de Clericis non residentibus. 66
4 Archiepiscopus, qui propria temeritate ab Ecclesia recessit, & communis non rediit, potest spoliarum Archiepiscopatum, in c. Qualiter, n. 1. de Clericis non resid. 58
1 Archiepiscopus ante susceptionem pallii, & Episcopus non consecratus possunt exercere ea quae sunt jurisdictionis tantum, in cap. Quomodo, n. 3. de Constitut. 164
2 Archiepiscopus non dicitur mitre recepto pallio, in cap. Licet de vrandis, n. 8. de elect. 21
3 Archiepiscopus Theoricus an sit manutenus in possessione visitandi loca subiecta Abbatibus, S. Joannis, an Venere, donec Commendatarius proaverit per rem judicatam se in illa utramque jurisdictionem exercere, in cap. Cum olim, n. 3. 6. & sequasque in fine de praesent. 218
1 Archiepiscopus in visitatione provinciae Episcopo negligente potest in criminibus notorias procedere, & poenas ordinarias imponere, in c. Dillecto al primo, n. 19. de Recept. 251
3 Archiepiscopus potest cognoscere causas subditum Suffraganei in prima instantia negligente, non autem collatentem Episcopo, in c. Significatum, n. 3. 6. de toto compe. 98
7 Archiepiscopus licet sit iudex ordinarius suorum Suffraganeorum, nullam tamen jurisdictionem exercere potest in eorum diocesis, nisi in casibus in jure expressis, in cap. Sicut untre, n. 8. de excess. Pralat. 3
5 Archiepiscopus qui aliquid auferit ex bonis Episcopi accedens ad Provinciale Concilium poena quadrupli est puniendus, in c. Procuraciones, n. 2. 6. de Censib. 278
2 Archiepiscopus habet jurisdictionem in subditum Suffraganei, qui publice per beneficium detinet illicitè, in c. Ad extirpandas, num. 2. de fil. Presbyter. 324
2 Et est iudex in communi vicio Provinciae, ibid. num. 3. 324
2 Archiepiscopus in visitatione potest nisi opera tribus Canoniceorum Ecclesiae suae, in c. Ut iuxta, n. 1. 1. de off. Ordini. 471
2 Et quid in Episcopo, ibid. num. 12. & 15. 471
3 Archiepiscopus qui processum contra fe fabricatum subvertit, an habeatur pro convicto de criminibus, de quibus fuit accusatus, an ve, & qua poena pro subreptione sit puniendus, in cap. Pervenit, al primo, n. 10. & sequasque in fine de re liti. copend. 202
1 Archiepiscopus appellari potest ante susceptionem Pallii, in cap. Eam te, n. 10. de Recepto. 204
2 Archiepiscopus qui ex iusta causa cessit, licet de Episcopatu vacante provident potest, in c. Cum ex illo, n. 2. de Translat. Episc. 128
2 Imò & de Parochiali, ibid. num. 2. 128
2 Secus si cessio facta fuerit in fraudem ad obtinendum Episcopatum locupletem, ibid. num. 2. 128
2 Sed qui fraudem allegat, probare debet, ibid. num. 3. 128
2 Archiepiscopus potest celebrare sine pallio, & sandaliis, in c. Quia nos, num. 1. & 7. de Auctor. & usu pall. 141
Vide in ver. Pallium.
Vide in ver. Metropolitani.
2 Archiepiscopus ab omnibus Suffraganeis esse consecrandus: aliis intra est consecrator, in cap. Si Archiepiscopus, num. 11. & 9. de Tempor. Ordinat. 188
2 Archiepiscopus consecrari non potest nisi in Civitate Metropolitani, & Provincialibus ibi convenientibus, ibid. num. 6. pag. 188
2 Archiepiscopi iustus in consecratione Suffraganeis esse actus jurisdictionis, non ordinis, ibid. num. 13. 188
2 Archiepiscopus in consecratione Episcopi debet stare sententiae majoris partis Suffraganeorum, ibid. num. 15. 188
2 Sed si eam non sequitur, nihilominus tenet consecratio, ibid. num. 16. 188

B 2

7 Archid.

7 Archiepiscopus non potest deputare Officiales in dicesibus suorum Suffraganeorum pro appellationibus ad eum interponendis, in c. A nobis, l. primo, n. 7. de sentent. excomm. pag. 153
Archiepiscopus renunciatus definit esse Archiepiscopus, & tenet tantum Episcopus, & exhibet obedientiam Archiepiscopo, & in cuius diocesi moratur, in cap. Ad supplicationem, num. 3. de Renunciata. 149
Archiepiscopus qui renunciavit Archiepiscopatu potest exercere Pontificalia in loco exempto etiam sine licentia Ordinarii, vel de alienis Clericis ubi missis, sed Pallo un non potest, etiam de Diocessani licentia, ibidem num. 5. 149
Archimandrita idem est quod Abbas, in c. Ut Abbates, nu. 6. de act. & qual. 217
Archimandrita Messanen. palatium etiam conductitium non fixum, & habens Ecclesiam conjunctam in civitate Messanen. gaudet immunitate Ecclesiastica itante legitima consuetudine, in c. Ecclesia, num. 35. de immun. Eccles. 389
Familiars Archimandrite gaudet privilegio fori flante etiam consuetudine, ibidem num. 37. 389
Archimandrita in Civitate Messanen. degens potest Magistratus coercere censuras suam jurisdictionem turbantes, ibidem num. 38. 389
Archipresbyteri, & Archidiaconi officia quomodo invicem se habeant, & in quibus distinguantur, in c. Ad hanc, num. 1. & sequens in fine off. Archid. 373
Archipresbyter officium quod sit, ibid. num. 8. & seq. 373
Archipresbyter in quibus subdit Archidiacono, ibid. num. 10. & 16. 373
Archipresbyter potest vices suas alteri delegare, ibid. num. 11. pag. 373
Archipresbyter habet curam animarum, & ideo debet in Presbyterum ordinari, in c. Ut Abbates, nu. 4. de act. & qual. 217
Archipresbyter an sit major Archidiacono, ibidem num. 30. remissive. 219
Archipresbyter Saponarius. Vide in ver. Ecclesia Collegiata.
Argenti in Ecclesia Canonico non ordinata ordinatio de sui nepotibus in Canonico assensibus, redarguitur ab Innocentio, in cap. Graviter, n. de Prebenda. 150
Argumentum a minori ad minus qualiter procedat, in c. Cum contingat, n. 8. de act. & qualis 261
Argumentum de tantum, seu respectivis, in cap. Postulatus, num. 14. de concess. Prebend. 249
Argumentum a communitate accidentibus valet, in c. Cum sit, n. 7. de convers. Conjugata. 143
Argumentum a contrario sensu non sumitur ubi alia jura contradicunt, in cap. De illis, l. secundo, num. 6. de spons. impub. pag. 22
Argumentum a minori ad majus sumitur affirmativè, & major autem ad minus sumitur negativè, in c. Cum in causis, num. 9. de elec. 36
Argumentis frequenter, & c. lationibus latens veritas aperitur, in cap. Cum venissent, num. 2. de judic. 34
Argumentum a potestate ordinis ad potestatem jurisdictionis, & c. converso validum est, in c. Nullus, n. 2. de Paroch. 377
Declaratur, ibidem num. 3. usque ad num. 7.
Argumentum ab etymologia vocabuli validum est jure, in c. Cum fecerimus, n. 7. de Prebend. 130
Si negativè sumatur, sed si affirmativè ita demum valet: si definitio rei non contradicat, ibid. num. 10. 110
Et quod in etymologia nominis p. optis, ibidem num. 11. 110
Argumentum a genere ad speciem affirmativè non valet, sed negativè, ibid. num. 12. 110
Argumentum a consecratione Ecclesie ad consecrationem militis, & c. converso valet, ibidem num. 22. 110
Argumentum ab identitate rationis non procedit in materia correctoria, in c. Cum virum, n. 14. de Regular. 52
Argumentum de servo ad Monachum non procedit ubi contractum reperitur in jure expressum, in cap. Monachi, nu. 21. de statu Monach. 167
Argumentum a simili, vel ab identitate rationis non habet locum in his, que obstanti jure communi, in cap. Quod Dei timorem, n. 1. de statu Monach. 186
Argumentum de parte ad totum, vel de singulari ad universales multones valet, in c. Recolantes, n. 2. de statu Monach. 179
Argumentum a matrimonio carnali ad spirituale validum est, in c. Quanto, n. 2. de translat. Episc. 130
Argumentum a contrario sensu est fortissimum in jure, & quando secus, in c. Publicator, n. 49. de elec. 123
Argumentum a contrario sensu quavis fortissimum in jure, tamen aliquando valet, in c. Nullus, num. 6. & seq. de foro compet. 52
Argumentum de pacto ad legem validum est, in cap. Consequente, n. 5. de offic. Ordini. 467
Argumentum de bello ad pacem validum est, in cap. Non in-

mus, num. 60. de immunit. Eccles. 373
Argumentum a contrario sensu non procedit ad consecrationem jura communis, nec quando non sumitur a contrario sensu rationis, sed mentis legis, sed simpliciter contrario sensu litterarum, in cap. Ad extra, p. d. n. 18. de fil. Presbyter. 326
Argumentum a contrario sensu aliquando valet, in c. Sicur, re. num. 26. & 29. ne Cler. vel Monach. 426
Argumentum a matrimonio spirituali ad carnale validum est, in cap. Tuz fraternitati, num. 10. de spons. & matrim. 8
6 Taliter ibid. num. 24. 8
1 Argumentum a pacto, vel testamento ad legem, statutum, vel consuetudinem, an, & quando procedat, in c. Que in Ecclesiis, n. 50. & n. seq. de Constitut. 136
3 Argumentum ab acquisitione ad usucapionem non valet, & multo potius acquirere, qui non possunt uterque, in cap. Graviter, n. 175. & 134. de re lit. postulat. 153
4 Argumentum quod sit, & quot modis, in c. Vestra, n. 2. l. de Cohabit. Cler. & Mulier. 10
4 Arguitur quandoque de intrinsecis ad extrinsecas, in cap. Quia diversitatem, n. 5. de concess. Prebend. 238
4 Argumentum a speciali validum est in jure, in c. Quia diversitatem, n. 7. de concess. Prebend. 240
4 Argumentum a feudo ad emphyteusum an, & quando procedat, in c. Infinita, n. 13. & seq. de feudo. 284
4 Argumentum de feudo ad emphyteusum non procedit quando obstant regula, vel dispositio juris communis, ibid. num. 16. & seq. 284
4 Argumentum de feudo ad emphyteusum in materia juris accretionis non procedit affirmativè, ibid. n. 18. & seq. 284
4 Feudalia jura an possint allegari in emphyteusi ad decisionem causarum, ibid. n. 14. & seq. 284
4 Argumentum a partium consideratione validum est in jure, in c. Licet, n. 4. de crimin. falsi. 322
6 Si species omnes enumerentur, abis secus, ibid. n. 2. 322
7 Argumentum a minori ad majus non procedit affirmativè, sed negativè, in c. Cum illorum, num. 10. de sentent. excomm. 172
6 Argumentum a contrario sensu non semper pro lege, & cetera ratione suscipitur, in c. Licet Heljan, n. 5. de Simon. 165
1 Argumentum a communitate accidentibus validum est, in c. Non imitatus, num. 26. 3. de Constitut. 81
6 Argumentum a contrario sensu non procedit ubi appositum reperitur statutum a jure, in cap. Pervent, n. 4. de adulter. & sup. 284
1 Aristoteles in primo Ethicorum, cap. 3. Expenditur, in c. Ne in iudicatis, n. 100. de Constitut. 52
1 Arma deferendi licentia adversus edictum Principis laici a quo fit Clericus concedenda, in cap. Ecclesia S. Marie, n. 2. de Constitut. 163
1 Arma Clerico ablata a Curia seculari an sint ei restituenda, ibid. n. 27. 163
1 Armorum usus jure Canonico est Clericis interdicitus, ibidem num. 35. 165
7 Arma edicto Principis secularis prohibita an liceat ministris Curie laicali in Ecclesia perquirere, & inde auferre, ibid. num. 37. 165
7 Armarius qui fabrum farinam miscuit in cera candelarum puniri potest a P. alato habente in laicos jurisdictionem Episcopalem, in cap. Licet, n. 8. de Pœni. 93
1 Aromatarium usus Fratris Minoribus qualiter permittatur, in c. Nimis prava, n. 59. de excess. Prælati. 17
6 Ar facienti taxillos prohibita est, in c. De cætero, n. 13. de homicid. 259
2 Ars artium est regimem animarum, in c. Cum sit ars, num. 2. de act. & qualis. 279
3 Artium quod sit, in c. Olim, n. 91. de lit. contestat. 111
3 Testes super articulis debent proponere de scientia per sensus corporeos, non autem de credulitate, ibid. num. 92. 111
3 Articuli conclusivi sunt loco libelli, & per responsum datum ad illos oritur litis contestatio, ibid. num. 5. 108
7 Aristoteles Clericis, & Monachis est permittum si necessitas subit, & non longè exerceatur, in c. Multa, num. 2. 5. de Cler. vel Monach. 396
5 Attitico an Clericus vacare liceat extra casum necessitatis, ibid. num. 46. & seq. usque ad num. 52. 397
5 Attitico est licitum Clericis, & Monachis ad v. cum querendum, ad ortum tollendum, ad concupiscentiam refrenandam, & ad electiofanas faciendas, ibid. num. 47. 397
5 Non aotem ad purum lucrum, ibid. num. 53. 397
5 Attitico in quo dilletat a negotiatione seu mercatura, in c. Secundum, n. 6. Ne Clericis vel Monach. 405
5 Attitico an liceat Clericis, vel Monachis lucu causâ exerce- re, ibid. num. 10. 406
3 Aristoteles & Sorilegi de jure Canonico deponuntur, & dezu- dantur in Monasterium, in c. Cum non ab homine, num. 56. de judic. 15

Et quid in laico de jure Civili, ibid. num. 87. 15
Aur. Doms, Principis Palatina. Vide in verbo Oratorum.
Assensus ubi que ulla depositio, vel sententia statim relinquatur Curie seculari, in cap. Cum non ab homine, num. 72. de judic. 74
Nec requiritur solemni declaratio, ibidem num. 73. 74
3 Requiritur tamen degradatio Judicis Ecclesiastici super crimine, ibid. num. 74. 74
7 Clericus assensus sine ulla monitione, vel sententia relinquatur Curie seculari, in cap. Contingit, l. secundo, num. 19. de sentent. excomm. 181
7 Clericus de assensu impunitus si reperitur caeteratus per judicem laicum an sit remittendus ad judicem Ecclesiasticum, an tenet declarationem super facto, ibid. num. 20. & seq. usque ad num. 25. 181
7 Judex laicus ante declarationem Judicis Ecclesiastici super assensu iudicis sit iudicem contra Clericum, ibid. n. 23. 181
Assensus plurimæ facultate Theologica Lovanensium censuratus. Vide infra in ver. Opinio probabili.
4 Assensus est verbum tacti requirens hominis ministerium, in c. Cum contingat, n. 49. de Decim. 398
4 Assensus an importet corporem presentiam, in c. Ex parte, n. 1. & 3. l. de Cler. non resit. 48
4 Assensus, vel assensus, hæc verba verificentur tam in electione, quam in collatione, & infusione, in c. Præterea, num. 7. de act. & qualis. 246
5 Assensus porticus Ecclesie adhaerens immunitate gaudet, in c. Ex parte, n. 15. de Immun. Eccles. 387
6 Attolere non debemus quod fieri possit de facto, sed quod fieri debeat de jure, in cap. Mandato, n. 26. de Simon. 180
6 Attendi non debet quod fuit, sed quod est, in cap. Omnipotens, n. 2. de Acatu. 113
1 Attentata ante annum sunt revocanda, prævia tamen cautâ cognitione, in c. Cum Mamm, n. 4. de Constit. 156
1 Attentata est delictum, ibid. num. 5. 156
1 Attentata sunt plene probanda, ibid. 156
1 Attentata rubida non sunt revocanda, & potest Rota illa non attendere, quando causa fuit commissa ejus arbitrio, ibid. num. 5. 157
5 Attentio interna tanquam onus importabile hic non præcipitur sed fuerit, in cap. Dolentes, num. 34. de celebrat. Militar. 307
Centuriam num. 38. & seq. 307
Declaratur, num. 68. 307
5 Attentio virtualis intelligitur perdurare, quando aliquis ad officium accedit cum intentione Deo debitum obsequium reddendi, etiam si prosecutione mens ad alia rapiatur, ibid. num. 47. 309
5 Nihil tantum sit evagatio, ut omnino deperat jus prima intentionis, ibid. num. 48. 309
5 Attentio virtualis omnino deperit per voluntariam distractionem, ibid. num. 50. 309
2 Attentio accusi Episcopi concordia, seu exemptio an fuerit Concilio Tridentino sublata, in c. Veniens, n. 9. & sequens in fine de Transact. 569
2 Attentio non fit contra nisi ab absolvatur a Sacerdote potestatem non habente, in c. Cum venisset, n. 97. de sac. Theol. 302
4 Avocatus notarius magis in plachitate Præbendarum, quam Canoniarum, in cap. Cum jam dudum, num. 11. de Præbend. pag. 119
4 Auditor Nuntii an possit cognoscere causas ad Nuntii forum pertinentes, quantum non habeat cognoscere, exp. Statutum de resp. lib. 6. & Concilio Trident. cap. de delictis, n. 5. & in c. Cum causam, n. 8. & seq. usque in fine Appellat. 254
3 Auditores Nuntiorum non possunt cognoscere causas appellationum sententia Episcopum, vel ipsi Vicarii in criminalibus lata, ibid. num. 9. 254
3 Et sententia ab eis lata in causis appellationis hujusmodi non subsistet ex communi errore, ibidem num. 10. 254
3 Auditores Legatorum an habeant jurisdictionem ordinariam vel delegatam, ibid. num. 11. & seq. 254
3 Auditores Legatorum an censentur Ordinarii, licet causas cognoscant ex delegatione specialis, ibid. num. 13. 254

Auditor Camera.

4 Auditor procedit contra Episcopos non residentes usque ad forum suum, nisi in exclusive, in cap. Qualiter, n. 2. 3. de Cler. non resit. 60
4 Auditor Camera an possit cognoscere, & terminare prima instantia causam criminalem Clerici Episcopo subiecti de ipsius Episcopi consensu, in cap. Significasti, num. 3. & seq. usque in fine de foro compet. 97

2 Auditor Camera & dilectissimi habent ordinarium, que per ordinam Pape non exprimitur, in c. Cum olim, num. 70. de minor. & obid. 318
3 Auditor Camere generalis habet facultatem procedendi contra Episcopos, eoque pameis obique Signaturâ Pape, in cap. Ex parte, l. primo, num. 27. & vultus, de reb. co. gna. 104
3 Etiam pro delictis, pro quibus veniret imponenda pena depositionis, vel privationis, ibid. num. 29. 104
3 Monitoria tamen an personaliter committant decernere, non potest sine commissione nisi Pape signata, ibid. num. 27. 104
7 Auditor Camera est iudex Ordinarius appellacionum a sententis per Ordinarios laicos, etiam extra statum Ecclesiarum, in c. Per eas, num. 3. de sentent. excomm. 177
7 Non tamen potest abolere etiam cum remissione, vel ad cautelam excommunicatos ob violatam libertatem, vel immunitatem Ecclesiasticam, ibid. num. 52. & 53. 177
7 Declaratur, ibid. num. 43. 177
7 Auditor Camere in causis pendens in suo tribunalibus debet superferre si partes recurrant ad sac. Congregationem innominatam pro aliquo dubio declarationis, & illam excepti, ibid. num. 33. 177
7 Monitoria & inhibitiones in Tribunalibus Auditoris Camere ad dari possunt excommunicatis ob violatam immunitatem Ecclesiasticam, ibid. num. 34. 177
7 Auditor Camera potest appellante ab injustitia excommunicationis per se ipsum abolvere, vel eum remittere ad excommunicatum, ibid. num. 42. 178
7 Auditor Camera potest audire excommunicatum ab Episcopo dicentem excommunicationem esse nullam, ibid. n. 44. 178
7 Item potest audire appellentem a declarationi excommunicationis ab Episcopo lata, ibid. num. 45. 178
7 Non tamen potest eum abolvere ad cautelam, vel cum remissione, si excommunicatio sit Pape reservata, ibid. num. 46. & 47. 178
7 Auditor Camera stylus in censuris decernendis, in c. Sacerdo, n. 4. & 5. de sent. excomm. 102
3 Auditor Camera an in causis Regularium possit concedere monitoria, & inhibitiones, & cum quibus clausuris, ostenditur, in cap. De Prioribus, n. 1. & num. seq. usque in fine Appellat. 243
Vide in verbo Obligatio Camerale.
3 Quid in causis Regularium Episcopis subiectorum, ibidem num. 16. 243
3 Quid in causis ordinariis, que vertuntur inter diversis Religionibus, ibid. num. 20. 243
3 Sit quid in causis inter Regulares, & seculares, seu Clericos, five laicos, ibid. n. 21. 243
3 Sit quid in causis Prælatorum Regularium Sedi Apollolicæ immediate subiectorum, ibid. n. 22. 243
3 Et quid si agatur de debito salario, vel contractu in Curia intro, ibid. num. 23. 243
3 Et quid si agatur de executione litterarum Apollolicarum, vel Decretorum sacrum Congregationum, ibid. n. 24. 243
3 Sit quid si res sponte se constituant in carcere, ibid. num. 26. pag. 243
3 Et quid in criminibus atrocioribus, ibid. n. 27. 243
3 Et quid si agatur de Regularium disciplina, & morum correctione, ibid. n. 28. 243
3 Auditor Camere est iudex appellacionum, quæ a sententis quæviscuque Ordinarii ad Sedem Apollolicam devolvuntur, ibid. n. 29. 243
3 Auditor Camere pro executione litterarum Apollolicarum, & Decretorum, seu Declarationum Congregationum dat monitoria etiam in causis, & negotiis Regularium, ibid. n. 29. 243
3 Et quid in hoc fuerit potestatem per Congregationem Sanctissimam deputatam, ibid. n. 31. 243
3 Auditor Camere an possit procedere in prima instantia in causis Ordinariis cum civibus, quum criminalibus inter Religiosos eiusdem Ordinis, ibid. n. 32. 244
3 Et quid in gradu appellacionis, ibid. n. 36. & seq. usque in fine pag. 244
3 Auditor Camere potest cognoscere de excessibus exemptorum privative quoad omnes, ibid. n. 37. 244
3 Declaratur si exempti Sedi Apollolicæ immediate subiecti, & alium iudicem non habeant, ibid. n. 38. 244
3 Auditor Camere prohibetur quidquam decernere quod locorum Ordinarios impedire possit, nec ad executionem decretorum Concilio Tridentini, & correctionem morum liberè procedant, ibid. n. 39. 245
3 Et ius facultatis limitatur, ut non obviet Concilio decretis, ibid. num. 35. 245
3 Monitoria pro executione litterarum Apollolicarum, & c. in negotiis Regularium qualiter ab Auditore Camere sine concedenda, ibid. num. 35. 245

INDEX RERVM

Angula quavis gaudio privilegio Angula, tamen sub generali legum vinculo comprehenditur, in c. Ne pro ditione, num. 7 de Penit. & remiss. 146
Anagninum non iaceat, sed accessit Valerio adhuc viventi, in cap. Quanto, num. 13 de translat. Episc. 134
Anagninum non fuit successores, sed successores Valerii Hippolyti, in cap. Nulla, in 3 de concess. Prebend. 237
Aurora unde dicitur in Colentes, num. 4 de celebrat. Missar. 305
Aurora eodem, qua requiritur in constructione actus, requiritur in illius destructione, in c. Novus, num. 17, de Sede vacante. 1255
Auctoritas pondus inclinat ad actum, praecipue si grave sit, in cap. No intus, in 2 de Constitut. 120
Auctoritas Commentaria post. tunc inchoata, in c. Nisi cum preterit, n. 3, de remota. 160
Auctores pro opinione negativa exponuntur, in c. Tuam, num. 4 de leg. 1. n. 4, de 6. n. 6 de ordin. cogit. 138
Auctores pro opinione affirmativa, ibid. num. 6. 138
Auctoritas non est nisi superioris, in cap. Significati, num. 19, de elect. 11
Auctoritas actum praecedat, in c. Antiquus, num. 38, de Paenit. 536
Auctoritas in facto proprio ita demum interponi potest, ut si bona fide hoc fiat coram superiore, in c. Expofitio, num. 33 de Prebend. 182
Vide in verbo Deder. Opinio.

B

Balaia regium Episcopi cessio admittitur propter quod in ea vivente, vel decessit ab aera interpositi sine morte penalis motum non poterat, in cap. Ad Applicationem, n. 2, de Remissio. 151
Basiliana Ecclesia Episcopalis totius Plebanatus ratione administrationis Basilium, in c. Cum commigat, num. 34, de Decret. 396
Basiliana etiam matre & cur, ibidem num. 35. 396
Non tamen est absolutio Parochialis, ibid. num. 58. 399
Basilianus fontem esse debet, in omnibus Parochialibus, ibidem num. 59. 400
Baptismus qui ab haereticis datur in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, non autemno facit quod facit Ecclesia, vel verus baptismus, in c. Si quis puerum, num. 1 de Baptism. 216
Baptismus effectum qui potest latere implicite, & explicite, ibid. num. 1. 316
Baptismus confectus potest etiam a Pagano, & Iudaeo, ibidem num. 1. 318
Baptismus non habet effectum a ministro, sed a principali agente, sive est Christus, ibid. num. 16. 318
Baptismus est fundamētum, & ianua omnium Sacramentorum, in c. Omnia, n. 2 de Penit. & remiss. 125
Baptismus ad effectum tenendi in Ecclesia fontem baptismalem potest praeseri, in c. Cui olim, n. 17, de preceptis. 227
Baptismus non confertur facti verbis, nisi ipsimet respondent, in c. Tu fraternitati, n. 8, de spons. & matrim. 8
Declaratur ibidem num. 32 & 33. 8
Baptismus uniter confertur parvulis, licet actu non credant, nec intelligant, & remittitur eis peccatum originale, in c. Matres, num. 1, de 4o de baptis. 321
Baptismus, & Circumcisio.

Vide infra in verbo Circumcisio.
Baptismus contra veritatem Christi, qui est universalis causa saluum omnium, & remissionis omnium peccatorum, ibidem num. 26. 324
Baptismus in tempore Circumcisionis fasset, Iamam Regni ex se nisi non auferatur, ibid. num. 8. 324
In Baptismo puritatem munditiam virtutes Cardinales, & morales quoad habitum, licet non quoad usum, ibid. n. 13. 325
In Baptismo adultorum requiritur intentio ex parte baptizati ex parte baptizantis, ibid. num. 6, & seq. usque ad num. 85. 325
Secundum non confertur in habentem intentionem, est baptizandus sine conscientia, si non est baptizatus, ibid. n. 69. 325
Non tamen requiritur intentio actualis, sed sufficit virtualis, ibid. num. 70, & seq. 326
Baptismus est naturalis, & essentialiter annexa obligatio proferendi fidem, ibidem num. 100. 329
Finitus intentionis in baptizanda duplex est, in c. Si quis puerum, num. 2, de baptis. 316
Baptizatus cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, licet credat nihil per baptismum confecti, tamen vere baptizatus, in

cap. Si quis puerum, num. 17, & 17, de baptis. 317
Baptizatus non requiritur, licet quis in baptismum, vel baptismum esse Sacramentum, ibid. num. 17. 318
Baptizatus filium in extrema necessitate ab utroque non est baptizandus, in c. Si vir, num. 7, de cognat. spiritual. 64
Lacer contrahit eam ex cognationem spirituales, ibidem num. 1, & 10. 64
Baptizandus est puer in periculo mortis continuus, si quod apparet extra uterum, in c. Ne mittant, num. 37, de Constitut. 109
Baptizate possunt in causa necessitatis etiam laici, & mulieres, non etiam pagani, & haeretici, in c. Si quis puerum, n. 9, & 16, de baptis. 317
Baptizate se ipsum nempe potest, aut sibi ipsi beneficium conferre, in c. Potestatem, num. 2, de Regular. 60
Baptizatus possunt in parvulis domus non solum filii Regum, & Principum, sed etiam nepotes, & alii descendentes, in cap. Ex transmissis, num. 16, de fili. Presbyteri. 331
Baptizatus a Calvinistis an sit iterum baptizandus, necne, in cap. Si quis puerum, num. 1, & seq. usque in fin. de baptis. 316
Baptizatus a pueris Athanasio, quod se Episcopum simulaverit, iusti non fuerunt, ut iam baptizati, ibidem num. 10. 317
Baptizatus a Donatistis, & Graecis schismaticis iusti non sunt rebaptizandi, ibidem num. 11. 317
Baptizatus a Calvinistis non vere baptizatus, nec sunt iterum baptizandi sub conditione, in c. Quomodo, num. 4, de Constit. 179
Baptizatus, & ordinatus ignoranter per simoniacam haereticum recipientem claratorem, & gratiam Sacramentum, in c. Nobis, num. 82, vers. Quomodo de Simon. 119
Baptizatus, & de facto fidei pueri effectus filius spiritualis baptizatus, & suspensus, in cap. Ex litteris, num. 3, & 33, de cognat. spiritual. 327
Baptizatus de iure communis prohibetur plures de facto fonte suscipere, sed ex Concilio Tridentino non tantum, & una ad finem suscipere debet, ibidem num. 4. 327
Si tamen plures designati suscipiunt, & certigerunt, approxat quis prior suscipiatur, contrahunt omnes cognationem spirituales, ibidem num. 5. 327
Baptizatus, vel ordinatus per coactionem absolutam nec potest, nec charitate recipit Sacramentum, in cap. Mores, num. 8, & 9, de baptis. 327
Sed per vim conditionalem recipit Sacramentum, sed non vera Sacramenta, ibidem num. 83, & seq. & num. 115. 327
Baptizatus per vim coactionem compellitur ad observantiam fidei, & illius sequitur, ibid. num. 9, & num. 100. 327
Baptizatus, Philoteus an sit, an excommunicatus an efficiatur irregularis, in cap. Ad audientiam, n. 39, de homicid. 255
Baronia si duntaxat Ecclesie simpliciter, Princeps donator laicus nullam habet in Ecclesia jurisdictionem, in c. Veniam, num. 16, de foro compet. 75
Ecclesia in nullo tenet donatoris, nec etiam ad minores, quod prius fidei Baronia, sed tantum ad matrem, quod donator filii tenent in donatione, dummodo sint honesti, ibidem num. 18. 75
Vide in verbo Feudali causa.
Baronia etiam extra locum Baronie praesentantur nobilibus jurisdictionem non habentibus, in cap. Nobis, num. 24, de iurisdic. 254
Baronialis doctrina in l. Si quis, num. 8, ff. de dov. oper. num. explicatur, in cap. Lator, num. 54, & num. seq. usque ad num. 69. 56
Basilienis Concilium post translationem non Synodus Ecclesiae, sed Synodus, & conventio ejus Synagoga appellatur, in cap. Significati, n. 18, de elect. 10
Basilienis Concilium a Leone X. in Concilio Lateranensi appellatur Concilio, ibidem post translationem, ibid. num. 25. 11
Basilienis Concilii Constitutiones quae fuerunt a Nicolao V. approbatae, aut improbatas, ibidem num. 27. 11
Basilienis Concilii Canon an derogent Constitutionibus Concilii Constantiensis Ad evitanda, in cap. Quod si prodeceltore, n. 4, de schism. 231
Moguntinum Concilium esse innovaverit Constitutionem Concilii Basilienis, tamen non derogavit decreto Constantiensis Concilii, ibidem num. 28. 232
Basilienis Concilium quo tempore ab Eugenio IV. translatum, seu dissolutum fuerit, ibidem num. 41. 231
Basilienis Concilium acta in quibus approbata, aut reprobatas, ibid. num. 41. 232
Basilienis proprii quae dicuntur, in c. Ecclesiae, n. 7, de immunit. Eccles. 385
Baronia, & Canonice faculares sunt sub jurisdictione Ecclesiae, licet eam status non sit approbatus, in c. Nullus, n. 6, & 9, de foro compet. 59
Batum veritas non daturum non est iusta causa perpendi.

ET VERBORVM

Beneficium in alieno patrimonio, & significavit, n. 74 de Paroch. 386
Bellum, & treuga largi diei possunt etiam inter privatos, in c. Treuga, num. 13, de trans. & pac. 103
Bellum ex utraque parte potest non datur, in c. Ne mittant, num. 26, & 27, de Constitut. 99
Bellum a soluto moveri potest solum incontinenti, non autem ex intervallo, ibidem num. 28. 97
Bellum est periculum animae, corporis, & substantiae, ibid. n. 3, 91 pag.
Beneficium Abbatis est de substantia quoad prelatum ordinis confertur, sed non quoad hoc in electis dicitur Abbas, in c. Quanto, num. 3, de Constitut. 362
Beneficium proportionatur id tribuit Abbati, quod conferat Episcopo, ibidem num. 6. 363
Beneficium solentur esse ordinis Episcopalis, in cap. Vel non est, compo. n. 13, de tempor. ordina. 197
Beneficium substantiam non retinetur, in c. Vir autem, num. 4, de fecund. nupt. 109
Beneficium an sit nuptiae, quae sunt secundum respectu viri, non autem respectu mulieris, ibidem num. 6. 109
Conferendo beneficium conjuges quando vir secundum duxit virum, an valeat, ibidem num. 7, & num. seq. 109
Beneficium substantiam fieri debet a proprio Parocho, non autem ab alio Sacerdote, vel de ipsius Parocho, vel Ordinaris licentia, non obstante immemorabili, vel privilegio, ibidem num. 9, & num. 14. 110
Ecclesios contraveniens est suspensus quando ab Ordinaris proprio Parocho absolutus, ibidem num. 11. 110
Conferendo imemorabili Veniarum, ut Parochus minoris beneficii conjuges postquam mulier vir tradidit ad dotum viri in alia Parochia habitans, an sit soluta a Concilio Tridentino, ibid. num. 12, & num. seq. usque in fin. 110
Vide infra in verbo Abbas.
Beneficium an, & quando tenentur precepto charitatis, vel iustitiae redam beneficium suorum pauperibus erogare, in c. Si quis sane, num. 1, & seq. usque in fin. de pecul. Clerici. 304
Reditur superfluo Beneficentium suorum pauperibus non erogantes an tenentur ad restitutionem, ibid. & num. seq. usque ad num. 6, & n. 23. 304
Ergone fructus suos, & comparatur usufructuario in vita, & usuario in morte, ibidem num. 3. 306
Declaratur ibid. num. 5, & 11, usque ad n. 17. 306
Possidentes beneficium parvum an possint vivere de fructibus beneficii parvum in alio loco callato, ibid. num. 6, usque ad num. 17. 306
Habentes parvum possunt liberè testari de bonis patrimonialibus, & vivere de redditibus beneficii, ibid. num. 8. 307
Declaratur ibidem, a num. 1, usque ad n. 17. 307
Possit excedere de fructibus beneficii, non solum in necessitate, sed etiam in usque decens, servata ratione conditionis, status, & personae, ibidem num. 17. 310
Possit licet distribere proventus beneficii in eos, qui quantum habeant necessaria ad victum, non tamen habent sic sufficientem pro qualitate conditionis, & decencia status, ibid. num. 18, pag. 310
Item possunt usque ad status decentiam donare consanguineis, & familiaribus suis, & donare forores, vel alias consanguineas indigentes, ibidem num. 19. 310
De redditibus Ecclesiarum possunt remittere accepta levitia, ibid. num. 21. 311
Si detrahit decens victu ex fructibus beneficii nihil legitime, an subdonaus tenentur unam partem fructuum Ecclesiae, & alteram pauperibus applicare, ibid. num. 27, usque in fin. pag. 312
Alimenta debentur beneficiis ex pectus, & pauperibus ex charitate, ibidem num. 31. 312
Non tenentur ad reparandum Ecclesiae nisi ex fructibus qui superflui decens sunt necessarii, ibid. num. 32. 313
Innovantur, & obligantur Ecclesiae, in cap. Ad audientiam, num. 10, de Relegat. 241
Non habent dominium utile, nec quidem, sed sunt continui procuratores, & administratores a Papa, in c. Quanto, n. 49, de testat. Episc. 313
Beneficium Regularis, & secularis, & quae parantur quoad potestatem dispensandi, modus beneficiorum, in cap. Ad audientiam, n. 18, de Cler. non testat. 77
Beneficium, quod Hora Canonica recitat, cum districtione voluntatis non tenentur ad restitutionem in totum, in cap. Dolentes, n. 2, de celebrat. Missar. 306
Contrarius, n. 8, & seq. usque in fin. n. 5. 306
Beneficentium duo in eodem Beneficio, seu esse non possunt, in c. Si quis in 4, de foro compet. 45
Beneficentia nec habet dominium utile, nec quidem, sed est consensus procuratoris, & admittentis a Papa, in c. Quanto,

num. 49, de translat. Episcopi. 313
Beneficentia, vel Capellam, quibus diebus tenentur Missam celebrare ratione beneficii, vel sibi an possint ab aliis ecclesiarum accipere, & unice Missis omnibus satisficere, in c. Fraternitatem, n. 8, de sepulture. 373
Beneficentia potestatem non habet dandi successorem in beneficio, in c. Nulla, n. 11, de concess. Prebend. 233
Beneficentia sine licentia Praelati sui beneficii remittere non potest, in cap. Admonet, n. 1, & 4, de remota. 145
Beneficentia ut transeat ad aliam Ecclesiam eiusdem diocesis, sufficit consensus rati Praelati, sed si sit altera diocesis, requiritur expressus, ibid. num. 1. 146
Beneficentia transeat potest ad Religionem licentia periti, licet non obtenta, ibid. num. 17. 146
Beneficentia an possit beneficium demittere acceptando aliud beneficium incompatibile contra voluntatem superioris, ibid. num. 2, & seq. usque in fin. 147
Beneficentia post collationem non potest opponere quod beneficium sit reus, sed tempore collationis tantum, in c. Conspicente, num. 7, de Cler. non videt. 79
Beneficentia non fruatur beneficio, in c. Odoardus, contra Pensionatum super seipsum contentum reservationem pensionis, in c. Odoardus, n. 79, & seq. de solut. 300
Secus si successerit in beneficio gravato, & non consensit per seipsum, ibid. num. 80. 300
Beneficentia tenetur omnes beneficia annexa per seipsum exercere, in c. Cum preterit, n. 13, de Patus. 518
Beneficentia quoad sui praesentia non potest se obligare ad penam perditionis beneficii: licet quoad praesentia superioris, in cap. Ex consuetudine, n. 1, de translat. 331
Beneficentia an cogi possit offendere titulum ad offerendum titulum sui beneficii, in c. Licio, n. 17, & 18, de Simon. 164
Beneficentia an cogi possit offendere titulum sui beneficii, si eius possessio sit antiqua, ibid. num. 27, & num. seq. 165
Et an sit admittendus ad probationem per iuramentum, ibid. num. 28, 29, 30, & 31. 165
Et quae possessio ad hanc effectum dicatur recens, vel antiqua, ibidem num. 31. 166
Beneficentia qui per decem annos possiderit plura beneficia incompatibilia, & allegat se emulatum, ibid. n. 32, de admittendis ad probationem tituli per iuramentum, ibid. num. 32. 166
Vide in verbo Beneficentia quoad praesentia, n. 8, & 9.
Beneficentia non curatus tenetur Ordinarius, dare licentiam studentem in publica Universitate Theologiae, vel Iuri Canonico in status Ecclesiae praesentis, & non tunc in regimine annis, in cap. Super pecunia, num. 3, 4, de Cler. vel Monach. 416
Beneficentia Principis.

Beneficentia Principis sunt latissime interpretanda in cap. Olym, num. 3, & 12, de verbos. signifi. 309
Declaratur, ibid. num. 3, & 14. 309
Beneficentia appellatio an veniat privilegium, ibidem num. 35, & num. 13. 310
Beneficentia Principis quatenus concernit praesentia tenentur, ut privilegium debet dicitur ante praesentia, num. 13, & 14
Verba etiam in beneficiis Principum remanent obsequia debent, ibidem num. 14. 310
Beneficentium non conferuntur in vicium quando agitur de commodo ipsius contrahentis tantum, in c. Admonet, num. 5, de Remissio. 148
Beneficentia Principis est latissime interpretanda, in c. Mandato, num. 17, de Simon. 179
Beneficentia quid, quatenus, & ad quod infirmitas, in c. Beneficentia appellatio ex lylo Concilio Tridentino non venit pensio, in cap. Cum in concilio, num. 10, de elect. 37
Beneficentia in Ecclesia aliud est, quam beneficium Ecclesiae, in c. Cum in concilio, & infra, num. 7, & seq. de elect. 45
Beneficentia omnino late sumpto vocabulo potest appellari beneficium, ibid. num. 12. 45
Beneficentia Sacerdotale quod dicitur, in c. Ut Abbates, in c. 1, de stat. & qualis. 323
Observantia plurimum valet ad cognoscendam qualiter beneficium, ibid. num. 9. 229
Ministeria Ecclesiastica, beneficia, & Ecclesiae an, & in quo differant, in c. Nulla, n. 7, de concess. Prebend. 229
Beneficentia ad divinum cultum, & ad Ecclesiam sine munus obediuntur, in cap. Licet, n. 2, de Preb. 167
Beneficentia est fons essentiae, & sine spiritualibus non potest consistere, in c. Cum videtur, n. 109, de Patris. 355
Beneficentia possidem non potest nisi canonice habeatur, in c. Ad audientiam, n. 3, de Rele. 241
Beneficentia super alio Beneficio creari potest, dummodo quod sit sine labe Simonie, & absque scilicet beneficii, ibid. num. 43. 246
Beneficentia Ecclesiasticum ex sui natura debet esse perpetuum, ibid. num. 9, & 11. 241